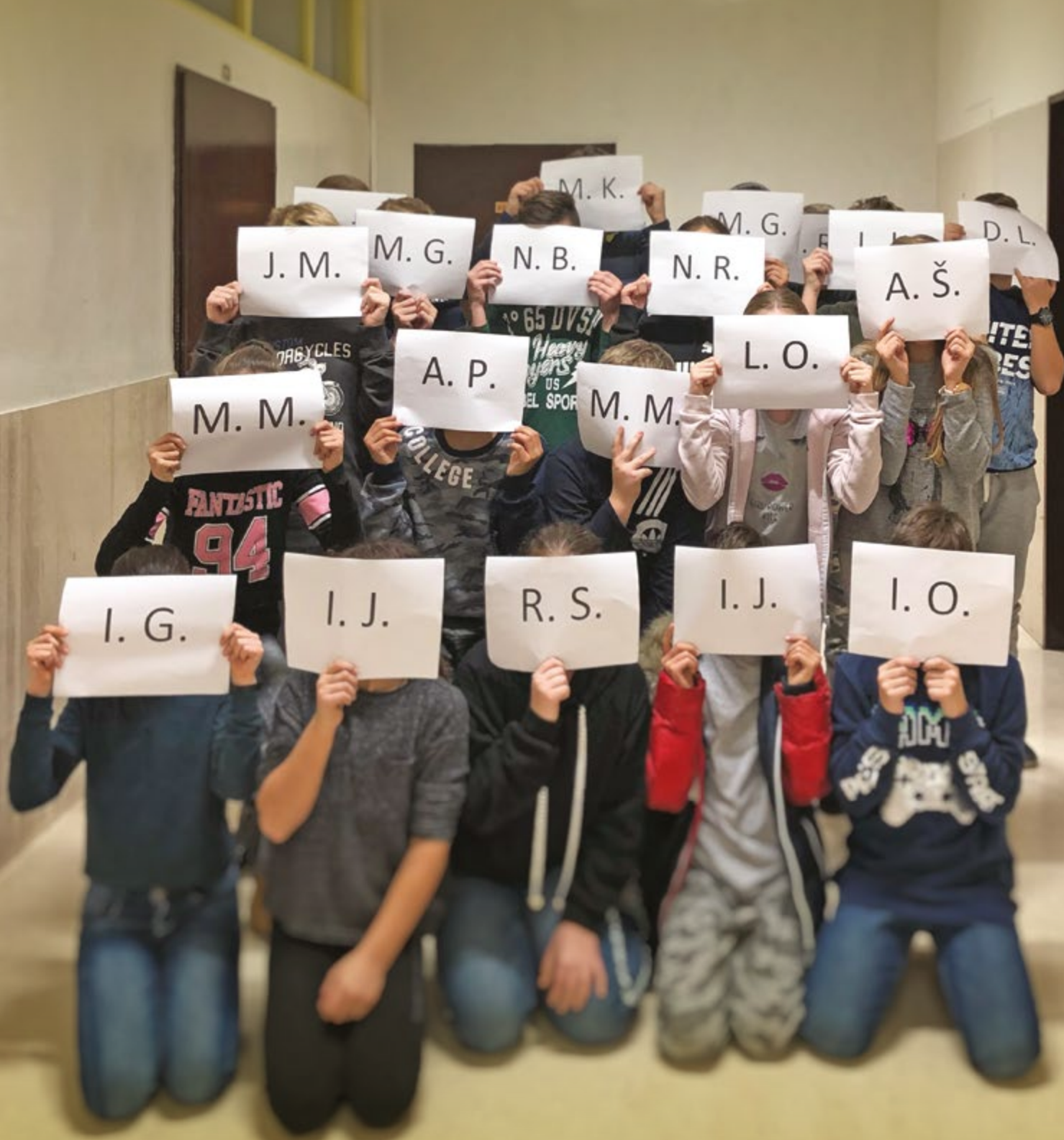

RAGASINO

List učenika Osnovne škole Mokošica | broj 2 | siječanj 2019. | cijena: 15 kuna

J. M.

M. G.

N. B.

N. R.

M. G.

A. Š.

D. L.

M. M.

A. P.

M. M.

L. O.

I. G.

I. J.

R. S.

I. J.

I. O.

IMPRESUM

Izdavač:

OŠ Mokošica, Dubrovnik
Novinarska skupina
Bartola Kašića 20
20236 Mokošica
tel.: 020/456-260

e-adresa:

ravnatelj@os-mokosica.skole.hr

ravnateljica:

dr. sc. Petra Đapić Caput

Glavna urednica:

Frančeska Krečak, 6. b

Odgovorna urednica:

Ivana Obradović, prof.

Pomoćnica odgovorne urednice:

Jelena Matković, prof.

Uredništvo:

Anamaria Bazdan, Laura Bogdanović,
Laura Carević, Leona Daničić,
Josip Đurović, Lucija Gluhak,
Lana Jovanović, Lana Jurić, Kaja Jurišić,
Frančeska Krečak, Gabriela Kunica,
Nika Lujak, Doris Ljubenko,
Noemi Mesulić, Lana Obuljen,
Nika Pozniak, Jelena Prkačin,
Ani Radić, Darko Raguž, Dora Škrabo,
Gabriela Šutalo, Klara Tikvica,
Dora Vuinac

Suradnici:

Orlando Bratičević, Ema Lojpur,
Leona Niketić, Lara Njirić

Naslovnica:

Frančeska Krečak, 7. b

Lektura:

Jelena Matković, prof.
Ivana Obradović, prof.

Grafička obrada i tisak:

ALFA-2 d.o.o.
Metohijska 5, Dubrovnik

Dragi čitatelji!

Nakon velikog prošlogodišnjeg povratka našega lista na scenu, ponovno smo se marljivo sastajali istražujući nove teme i pišući nove članke, putopise i još mnogo toga. Vaša nam suradnja puno znači i drago nam je da smo i ove školske godine uspjeli za vas napraviti novo izdanje Razgovora. Što ve donosi ovogodišnji školski list? Tema broja i više je nego aktualna – privole. Saznajte ve o njima iz više perspektiva. Ako nikada prije niste putovali avionom, za vas imamo veliko iznenađenje. Naime, moći ćete pročitati detaljne upute o važni tim prijevoznim sredstvom, a putoholičare će sigurno očarati uzbudljivi putopisi naših učenika. Kako je to biti novi učenik, objasnile su nam nove učenice sedmih razreda. Dotaknuli smo se i novih izvannastavnih aktivnosti u školi. Istraživali smo naše mokoške dinastije i saznali kako je to živjeti u velikim obiteljima. To je zasad ve što ću vam otkriti, a sada je na vama da se uputite u čitanje i istraživanje lista!

Frančeska Krečak, 7. b

Sadržaj

Uspjesi.....	3
Tema broja - privole.....	5
Školske vijesti	10
Školski život	13
Zbori se u zbornici	21
Mokoško srce	23
Tehnolo korak	24
Kreativni kutak.....	26
Cipelice skitalice.....	28
Roditeljska posla.....	31
Gledam, slušam, čitam	32
Mislim, dakle jesam	34
Šicabojac.....	35
U slobodno vrijeme	36
Uradi sam	38
Modni radar	40
Zabava	42

Županijsko natjecanje iz šaha 5. mjesto

Ivan Petrović, 8. b
Luka Latinović, 8. a
Bruno Matušić, 8. a
Borna Bašić, 6. a
Daniel Marić, 6. c

Županijsko natjecanje iz Hrvatskoga jezika 8. mjesto

Klara Viočić, 7. b

GRADSKO NATJECANJE MLADIH HRVATSKOGA CRVENOG KRIŽA 1. mjesto

Ivana Bender, 8. a
Luka Latinović, 8. a
Bruno Nino Matušić, 8. a
Paula Mazić, 8. a
Matia Pijević, 8. a
Nicol Vodopić, 8. a
Nikolina Žarak, 8. a

Županijska izložba učenika osnovnih škola LIK 2018.

Izloženi i pohvaljeni radovi
Nikolina Gate, 5. b
Iva Dedović, 6. c
Matea Franquelli, 6. c

LidraNo

Ivana Grgić, 6. b – županijska razina
Školski list Ragusino predložen za državnu smotru

Biskupijsko / Županijsko natjecanje iz Vjeronauka 4. mjesto

Iva Rešetina, 7. a
Ramona Popović, 8. a
Gabrijela Margaretić, 8. c
Lorena Krizmanić, 8. b

Državno natjecanje iz Tehničke kulture

Ivan Petrović, 8. b

Županijsko natjecanje iz Tehničke kulture

Andrea Vulić, 5. d. – Maketarstvo i modelarstvo – 12. mjesto
Lucija Kraljević, 6. b – Graditeljstvo – 4. mjesto
Niko Treščec, 7. c – Strojarske konstrukcije – 2. mjesto
Mario Vuletić, 7. a – Obrada materijala – 2. mjesto
Ivan Petrović, 8. b – Elektrotehnika – 1. mjesto

Županijsko natjecanje iz Talijanskoga jezika

Gabriela Margraetić, 8. c – 1. mjesto
Ani Letunić, 8. c – 4. mjesto

Državno natjecanje iz Talijanskoga jezika

Gabrijela Margaretić, 8. c

Županijsko natjecanje iz Njemačkoga jezika

Marta Penava, 8. c – 1. mjesto

Županijsko natjecanje u krosu

4. mjesto

Antonio Delevski, 6. a
Dominik Prkačin, 6. a
Kristijan Sentić, 6. b
Orsat Poša, 6. c
Bruno Grčić, 8. b
Leo Šimunović, 8. c
Noa Miletić, 8. c
Luka Zvono, 8. b
Danijela Perić, 8. b
Ramona Popović, 8. a
Anamarija Papac, 8. c
Matea Maslač, 7. b
Marieta Milojević, 6. a
Lamija Tumbić, 6. d
Lucija Kraljević, 8. a
Iva Vodopija, 7. b

Državno prvenstvo osnovnih škola u džudu

4. mjesto

Marin Perger Milutinović, 4. d
Luka Ivanković, 4. d
Nikša Čikato, 7. c
Orlando Bratičević, 6. d
Karlo Latinović, 4. c
Ivan Žitković, 8. c
Josip Đurić, 8. b

Državno natjecanje u ženskoj sportskoj gimnastici

Antea Bobić, 5. a
Maris Brković, 7. b
Matea Buljan, 7. a
Matea Franquelli, 6. c
Matea Maslač, 7. b
Ramona Popović, 8. a

Županijsko natjecanje iz odbojke

2. mjesto

Ivan Grljević, 8. c
Leo Šimunović, 8. c
Nikola Andrić, 8. b
Mihael Dabo, 8. b
Bruno Grčić, 8. b
Ivan Petrović, 8. b
Luka Zvono, 8. b
Luka Latinović, 8. a
Nedjeljko Ljuban, 8. a
Bruno Matušić, 8. a
Domagoj Prkačin, 6. a
Frano Glumac, 8. a
Noa Miletić, 8. c

Županijsko natjecanje u nogometu

1. mjesto

Dominik Prkačin, 6. a
Marko Danović, 6. a
Marino Stipišić, 6. a
Antonio Delevski, 6. a
Roko Mikulandra, 6. b
Dario Perić, 6. c
Ivan Nović, 6. d
Mihael Sršen, 6. d
Orsat Poša, 6. c
Tomislav Prkačin, 6. c
Ivan Vareškić, 6. c
Josip Noković, 5. c
Đivo Dabo, 5. c
Stijepo Slade, 6. c
Kristijan Sentić, 6. b

Županijsko natjecanje iz atletike

4. mjesto

Mihael Dabo, 8. b
Noa Miletić, 8. c
Bruno Grčić, 8. b
Josip Đurić, 8. b
Ivan Grljević, 8. c
Jakov Jadrijević, 8. c
Leo Šimunović, 8. c

PRAVO I PRIVOLE

O novoj Uredbi o zaštiti podataka, važnosti privola i zaštiti podataka saznali smo nešto s pravne strane. Školska tajnica Marija Marković, inače pravnica po struci, objasnila je i pojasnila sve što je bitno znati o privolama.

1. Možete li nam pobliže objasniti zašto je važna Opća uredba o zaštiti podataka i koje novosti ona donosi?

Cilj i smisao donošenja Opće uredbе o zaštiti podataka prije svega je modernizacija i unapređenje pravne regulative u području zaštite osobnih podataka s obzirom na brzi razvoj novih tehnologija, osobito interneta, a time i stavljanje pod kontrolu obrade velikog opsega osobnih podataka građana EU, koji korištenjem modernih tehnoloških dostignuća postaju dostupni širokoj javnosti na puno jednostavniji i brži način.

Primjenom Opće uredbе o zaštiti podataka svim se građanima EU osigurava ujednačeno pravo na zaštitu osobnih podataka, odnosno osigurava se određeni stupanj sigurnosti i kontrole osobnih podataka.

2. Mislite li da su učenici i roditelji dovoljno upoznati s novom Uredbom?

Mislim da nisu, ali s vremenom će biti. Za svaku novinu treba određeno vrijeme da zaživi u svakodnevnom životu.

3. Predstavljaju li primjena nove Uredbe dodatno administrativno opterećenje za djelatnike škole?

Pa i ne. Najviše posla bilo je bilo je na samom početku primjene Uredbe, tijekom svibnja i lipnja prošle godine

kada je Uredbu trebalo primijeniti u svakodnevnom poslovanju škole.

4. Smatrate li da bi trebao postojati univerzalni obrazac privole i je li to uopće moguće?

Nije moguće. Sama Uredba ne dozvoljava primjenu univerzalnog obrasca privole. Privola ispitanika je svako dobrovoljno, posebno, informirano i nedvosmisleno izražavanje želje ispitanika u kojoj on izjavom ili jasnom potvrdnom radnjom daje pristanak za obradu svojih osobnih podataka u točno određene svrhe.

5. Zašto prijašnje opće suglasnosti o objavi podataka i fotografija nisu dovoljne?

Zato što, kako sam i navela u prethodnom odgovoru, sukladno Uredbi privola se daje za svaki konkretan događaj, odnosno u točno određene svrhe.

6. Mislite li da su privole dodatan trošak za školu?

Nisu, jer živimo u doba modernih tehnologija (npr. fotokopirnih aparata).

7. Smatrate li da pojedinačne privole opterećuju roditelje?

Ne. Svi mi, pa tako i naši roditelji, moramo biti svjesni da današnji svijet postaje virtualan i naši osobni podatci mogu biti lako dostupni. Osobni podatci nisu samo ime i prezime određene osobe, već su to i OIB, datum i godina rođenja, fotografija,

privatna adresa, podatak o obrazovanju, podatak o zdravlju, biometrijski podaci (otisak prsta, snimka šarenice oka, videozapis) koji pojedinačno ili upareni s više podataka daju određene informacije o točno određenoj osobi i tako je definiraju kao posebnu jedinku. Opća Uredba o zaštiti osobnih podataka koja je u primjeni od kraja svibnja prošle godine upravo štiti naše osobne podatke

od raznih zloupotreba koje su u doba novih tehnologija lako moguće. Zaštita osobnih podataka temeljno je ljudsko pravo zajamčeno i Ustavom RH. Nekadašnje upozorenje NE ULAZI U AUTO NEPOZNATE OSOBE glasilo bi danas NE PRIHVATAJ SVAKOGA ZA PRIJATELJA na Facebooku ili nekoj drugoj društvenoj mreži.

Doris Ljubenko, 7. b

Privolim, privoliš, privoli...

Koje je uopće značenje glagola privoljeti? Naši učenici kažu...

Antonio Delevski (7. a): Privoljeti znači zavoljeti neku osobu unatoč našem prvom dojmu koji je ostavila.

Maria Sorić (7. a): To bi značilo kada mi prisvojimo i zavolimo nekoga ili nešto što je bilo odbačeno.

Lucija Potrebica (7. d): Privoljeti znači nekoga postupno zavoljeti, malo pomalo.

Ivan Nović (7. d): Pa to znači ljubiti.

VOLIM, NE VOLIM, VOLIM, NE VOLIM... PRIVOLE

Upotreba privola predstavlja određene promjene u dosadašnjem radu profesora. Profesorica engleskoga jezika Sanja Magaš, profesorica matematike Ivona Rogošić i profesorica hrvatskoga jezika Rina Miloglav-Vlahov za temu broja iznose svoje stavove o privolama.

1. Što mislite o privolama? Je li to potrebno?

Prof. Sanja: Privole, koje su danas učitelji u osnovnim i srednjim školama prisiljeni skupljati za svaki događaj u kojem učenici sudjeluju, apsolutno su nepotrebne. Taj je zakon o zaštiti osobnih podataka doveden do apsurdna. Smatram da je dovoljna jedna

opća (skupna) privola koju bi roditelji potpisali početkom godine i koja bi vrijedila za tu nastavnu godinu.

Prof. Ivona: Iako nam privole povećavaju opseg posla, smatram kako ih je s obzirom na to da živimo u vremenu gdje je pomoću tehnologije većini sve dostupno, a samim time se razni podatci o učenicima mogu zloupotrijebiti, potrebno imati.

Prof. Rina: Budući da je danas, zahvaljujući internetu, moguća zluporaba i manipulacija osobnim podacima, smatram da je pozitivno što novi zakon o zaštiti osobnih podataka maloljetnih učenika zahtijeva veliki broj privola.

2. Stvaraju li vam privole dodatno opterećenje?

Prof. Sanja: Naravno da stvaraju. Evo sad imam Školsko

natjecanje iz Engleskoga jezika te skupljam privole za učenike, a trebam bogme i svoju priložiti uz njih. Dakle, osim kopiranja ispitnog materijala i svega što ide uz to, opterećujem i sebe, učenike i roditelje nepotrebnom papirologijom da bi sutra njihova imena smjela pisati na listi nakon natjecanja. Inače, učenici ostavljaju šifre (zaporke). Ove godine su to nazivi kulturnih filmova, pa i nije tako strašno

Prof. Ivona: Privole mi stvaraju dodatno opterećenje zato što je za svaku terensku nastavu, izlet, odlazak u kino ili kazalište, sudjelovanje na maškarama, ali i korištenje fotografija učenika za potrebe škole potrebno od roditelja dobiti privolu. To je znatno

više papirologije nego prije dok je postojala jedna općenita suglasnost.

Prof. Rina: Smatram da su te privole pozitivna i potrebna stvar, ali se ipak pretjeruje s tim. Mislim da bi bilo dovoljno na početku nastavne godine tražiti jednu privolu od učenika, tj. od roditelja za sve aktivnosti i programe izvan učionice, kao što smo prije i radili.

3. Što vam je komplicirano vezano uz privole?

Prof. Sanja: To što ograničavaju i oduzimaju volju za dodatni rad s učenicima, a učenicima je vrlo lako na njih zaboraviti.

Prof. Ivona: Najkompliciraniji dio u vezi privola jest od učenika dobiti natrag potpisane privole. Vrlo često se dogodi da nekoliko dana zaredom kontaktiram učenike i obavještavam ih kako mi moraju to donijeti ili ih tražim po školi jer su mi ih zaboravili predati.

Prof. Rina: Komplicirano je upravo to stalno traženje privola od roditelja za svaki izlazak učenika izvan škole. Svaki put moramo napisati privolu, podijeliti je učenicima, čekati da učenici vrate privole s potpisima roditelja. To zahtijeva puno vremena i našeg dodatnog posla. Može se dogoditi da nekad odustanemo od neke aktivnosti s učenicima jer nemamo dovoljno vremena preko vikenda napisati, poslati i prikupiti privole.

4. Jeste li ove nastavne godine puno puta pisali privole?

Prof. Sanja: Evo jučer tek drugi put jer još nigdje nisam osobno vodila učenike, ali me to tek sada čeka.

Prof. Ivona: Od početka nastavne godine sam pisala već nekoliko puta privole, a do kraja godine će ih sigurno biti još.

Prof. Rina: Ove nastavne godine tražila sam privolu

za fotografiranje učenika, privolu za odlazak u kino, privolu za odlazak u grad na radionicu, privolu za zaštitu

osobnih podataka osmaša radi ekskurzije... A bit će toga sigurno još do kraja nastavne godine.

Klara Tikvica, 7. b

UPITNIK ZA RODITELJE

GLAS RODITELJA

Kako bismo saznali što roditelji zapravo misle o privolama te jesu li uopće upoznati s njima, proveli smo upitnik među roditeljima učenika triju petih razreda i triju sedmih razreda. Analizirali smo odgovore na neka općenita pitanja te dobili zanimljive i korisne rezultate.

Sigurnost podataka djeteta

Gotovo svi roditelji, koji su sudjelovali u upitniku, misle da su podatci djece sigurni i dovoljno zaštićeni unutar školskoga sustava. U odgovoru na pitanje o zlouporabi fotografija svoje djece bili su neodlučni te su različito odgovarali. Otprilike 67 % ih je odgovorilo da se fotografije ne zloupotrebljavaju, a sedmero roditelja odgovorilo je da nisu sigurni. Iako u puno manjem broju, bilo je i nekoliko roditelja koji

smatraju da se fotografije učenika zloupotrebljavaju.

Školska mrežna stranica

Saznali smo da svi roditelji posjećuju školsku mrežnu stranicu, dakle nitko nije odgovorio da ne prati novosti. Većina ih povremeno pročita obavijesti i događanja, ali tek nekolicina svakodnevno posjećuje stranicu. Svi su roditelji jednoglasno, bez iznimki, odgovorili da nemaju ništa protiv objave fotografija svoje djece s navedenim imenom i prezimenom na školskoj mrežnoj stranici.

Potpisivanje privola

Zanimljivo, na pitanje primjećuju li da djeca donose često privole na potpis, mišljenja roditelja bila su podijeljena. Očito nekim roditeljima više smeta potpisivanje i gomilanje papira, a drugi se na to ne obaziru. Četrnaestero ih je odgovorilo da ne primjećuje povećani broj papira za potpisivanje, a jednak je broj odgovorio da to primjećuje. Više od polovice smatra da je dovoljna opća suglasnost koja bi se potpisivala na početku školske godine,

a 40 % roditelja smatra da trebaju potpisati privolu za svaki pojedini događaj. Nakon analize odgovora postavljenih u upitniku nameće se zaključak da roditelji nisu dovoljno upoznati s privolama, tj. razlozima zbog kojih se one koriste. Osim toga, može se zaključiti da su naši roditelji liberalni i vrlo tolerantni po pitanju zaštite osobnih podataka, što je iznenađujuće u današnjem virtualnom svijetu.

Frančeska Krečak, 7. b

NA ŠTO SU NAS PRIVOLJELE PRIVOLE

Naša urednica Frančeska Krečak kritički se osvrnula na zaštitu osobnih podataka i pojavu privola.

U namjeri da dodatno zaštitimo svoje osobne podatke, donesena je Uredba o zaštiti podataka. U posljednje vrijeme čini se kako ljudi sve više paze na privatnost i zaštitu svojih podataka. Profesori učenicima dijele privole koje roditelji moraju potpisati. Drugim načinom slika učenika ne može se objaviti na školskoj stranici, kao ni učenički literarni ili likovni radovi. Takav je slučaj s učenicima jer su oni maloljetne osobe. Škole, banke i ostale

tvrtke i ustanove dužne su zatražiti dozvolu korištenja podataka punoljetnih osoba. Dolazimo do situacije u kojoj ljudi maksimalno pokušavaju zaštititi svoje podatke, dok s druge strane sami otkrivaju mnogo toga o sebi putem društvenih mreža. Primjerice, korisnici Facebooka pri registraciji moraju unijeti podatke kao što su ime i prezime, datum rođenja, mjesto rođenja... ne znajući kome točno daju te podatke budući da je iza Facebooka

čitava vojska ljudi koja održava tu društvenu mrežu. Svjedoci smo kako je tvorac Facebooka Mark Zuckerberg bio optužen za zloupotrebu osobnih podataka korisnika mreže. Izgleda da smo razapeti između potrebe za zaštitom podataka i želje za njihovim otkrivanjem u određenim okolnostima. Očito je bila potrebna Uredba, tj. zakonski postupak koji će nas na neki način podsjetiti da nismo u potpunosti zaštićeni i da ne možemo svakome

vjerovati. O tome najbolje govore krađe identiteta koje su u posljednje vrijeme česta pojava i utjecale su na to da ljudi više razmišljaju o zaštiti svojih podataka. Nova Uredba to je i omogućila. Ipak, zabrinjavajuće je kako sami ne poduzimamo dovoljno da bismo se zaštitili i olako dijelimo svoje podatke ne razmišljajući o posljedicama. Stoga je, očito, jedino rješenje bilo ono zakonsko.

Frančeska Krečak, 7. b

MUKE S PRIVOLAMA

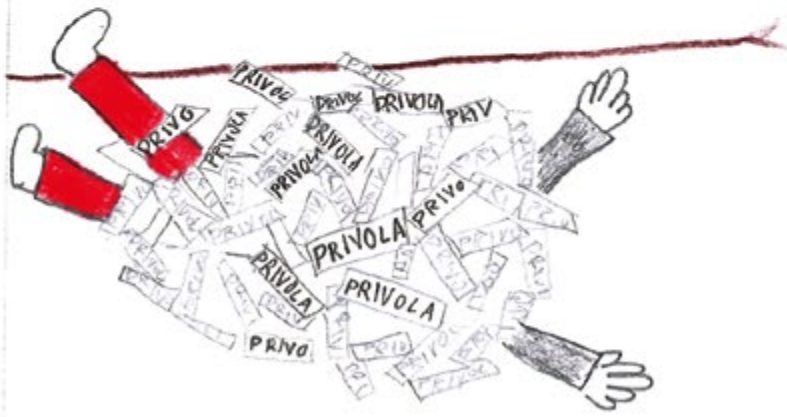

LISTOPAD

INAC

LIPANS

Baletna predstava *Coppelia*

U prosincu su učenici predmetne nastave imali priliku pogledati baletnu predstavu *Coppelia* u Kazalištu Marina Držića. Balet *Coppelia* postao je popularan davne 1870. i otada je jedan od najizvođenijih klasičnih baleta na svijetu. *Coppelia* prikazuje zanimljivu ljubavnu priču između mladića Franza i lutke Coppelije, a nama je bila još zanimljivija jer su se u brojnim ulogama našli upravo učenici naše škole.

Doris Ljubenko, 7. b

I u mom gradu Vukovar svijetli

17. studenoga obilježava se obljetnica pada grada Vukovara u Domovinskom ratu. Učenici naše škole u pratnji svojih učiteljica zapalili su svijeće u obliku vodotornja ispred crkve sv. Vlaha. Tim malenim činom učenici su iskazali zahvalu Gradu Heroju i njegovim stanovnicima za žrtvu koju su podnijeli u Domovinskom ratu.

Laura Bogdanović, 5. c

Međunarodno natjecanje Dabar

Ove nastavne godine učenici naše škole sudjelovali su u Međunarodnom natjecanju *Dabar* koje promiče informatiku i računalno razmišljanje među učenicima i učiteljima. Na natjecanje su se prijavila čak 144 učenika naše škole od 2. do 8. razreda. Najuspješniji u kategoriji Kilodabar (5. – 6. razred) bio je učenik Jakov Rešetina, a u kategoriji Megadabar (7. – 8. razred) najbolji je bio Teo Dabelić.

Dora Vuinac, 5. c

Mjesec hrvatske knjige

Mjesec hrvatske knjige obilježava se od 1995. godine i to u razdoblju od 15. listopada do 15. studenoga. Ovogodišnja tema Mjeseca hrvatske knjige bila je *Baština*, a najvažniji motiv glagoljica. Tim su povodom učenice sedmih razreda izradile plakate koji predstavljaju Instagram profil Bašćanske ploče, Facebook profil Ćirila i Metoda, a u programu Word napisan je čitav abecedni sustav glagoljice. Tim radovima uspješno su povezani baština i suvremeno doba.

Nika Lujak, 5. c

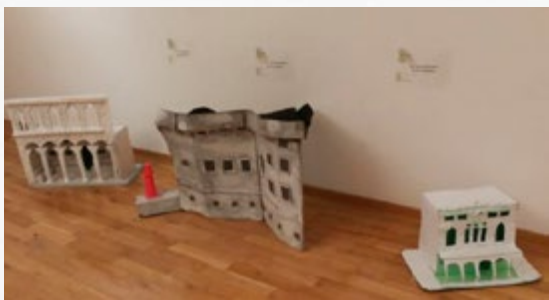
Nastavak radionica dubrovačkog govora

Učenici sedmih razreda sudjelovali su na radionici dubrovačkog govora koja se održala u Gradskoj knjižnici u listopadu. To je nastavak radionica o dubrovačkom govoru koje su započele prošle godine u organizaciji Dubrovačkih knjižnica na poticaj Grada Dubrovnika. Radionicu je osmislila dr. sc. Ivana Jović Lovrić s Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje, a s učenicama je provodi profesorica hrvatskog jezika Nikolina Kuraica. Profesorica je učenicima prikazala prezentaciju o dubrovačkom piscu Marinu Držiću. Učenici su ponovili sve što znaju o najvećem dubrovačkom i hrvatskom komediografu te naučili nove podatke o njegovu životu i djelu. Dubrovački glumac Edi Jercec potom je pročitao ulomak iz Držićeva djela *Dundo Maroje* koji su učenici uz vodstvo profesorice analizirali i tako otkrili obilježja Držićeva dubrovačkog govora.

Anamaria Bazdan, 7. b

Rukama složeno

Manifestacija Forum mladih pod nazivom *Rukama složeno* održala se u studenom 2018. u Galeriji *Sebastian*. Sudjelovali su i učenici naše škole koji su izradili djela na temu dubrovačke baštine kojim se Likovna skupina bavi već duže vrijeme. Učenica Lucija Đevoić iz 8. c razreda izradila je tvrđavu sv. Ivana i Porporelu, učenice Lana Damjanović i Nikol Puhjera iz 6. c razreda izradile su palaču Sponza, a učenice Maria Batinović i Viktorija Bratičević, također iz 6. c razreda, izradile su Knežev dvor.

Anamaria Bazdan, 7. b

Sat kodiranja

U prvom polugodištu u našoj je školi održana radionica Informatičkog kluba *Futura* nazvana *Hour of Code*. Sat kodiranja događaj je koji se obilježio u cijelome svijetu, a u njemu je sudjelovalo čak desetak milijuna učenika.

Najprije smo se na satu upoznali s *Code Combat* lekcijom. Nismo programirali u običnom crnobijelom *Pythonu*, već smo igrali igru koju mogu igrati svi, čak i oni koji se ne bave programiranjem. Na kraju smo dobili prigodne certifikate te smo se zasladili slatkisima.

Frančeska Krečak, 7. b

Svjetski dan kravate

Dan kravate obilježava se 18. listopada. Kravata je odjevni predmet najčešće izrađen od svile, a nosi se oko vrata, provučena ispod ovratnika košulje. Kravata je originalni hrvatski proizvod koji je postao popularan svugdje u svijetu zahvaljujući hrvatskim vojnicima koji su je nosili kao dio svoje uniforme. Dan kravate obilježava se od 2008. godine, a u našoj smo ga školi obilježili prigodnim crtežima.

Lana Jurić, 5. c

UREĐENO DVORIŠTE PŠ OSOJNIK

Od ove nastavne godine PŠ Osojnik ima novouređeno školsko dvorište. Učenici i njihove učiteljice u suradnji s *Vrtlarom* posadili su mačuhice, košćele i novu živicu i tako dobili ugodan vanjski prostor.

Laura Bogdanović, 5. c

Živimo Grad

Dio učenika naše škole u studenom je s profesorica-ma Aidom Hebib Raguž i Marijanom Krističević Baletin išao u ugodnu šetnju Starim gradom, prolazeći Stradunom, Širokom ulicom, pokraj Sponze i na kraju Porporelom. Kroz šetnju su učenici skicirali gradske zanimljivosti, a svi njihovi crteži bit će iskorišteni i popraćeni tekstovima na engleskom jeziku u sklopu projekta *Živimo Grad*.

Anamaria Bazdan, 7. b

NOVE AKTIVNOSTI

Domaćinstvo

Učenicima trećih razreda ove je godine ponuđena jedna zanimljiva i praktična izvannastavna aktivnost. Učiteljica razredne nastave Ana Lojpur otkriva nam kako je došla na ideju da pokrene domaćinstvo u školi.

Još dok sam studirala, svj djela mi se ideja uvođenja domaćinstva u nastavu. Ove godine odlučila sam se okušati u tome. Reakcije učenika, a i roditelja, izrazito su pozitivne. Učenicima se domaćinstvo jako sviđa i uživaju u učenju poslova u kojima se mogu okušati kod kuće. Jako su ponosni na sebe kada nauče nešto novo pa to pokažu kod kuće roditeljima.

“

U prvom polugodištu naučili smo kako pravilno slagati odjeću, kako postaviti stol, kako pravilno objesiti odjeću na sušilo te kako se šije. Osim toga, okušali smo se i u pravljenju zimnice te smo tako napravili sok od šipka i kiselili paprike, a za Božić smo pravili božićne kolače. Većinu potrebnih namirnica donesu sama djeca. Za drugo polugodište spremamo puno toga novog i zanimljivog.

Kaja Jurišić, 5. c

”

Šicini mali znanstvenici

Šicini mali znanstvenici nova je izvannastavna aktivnost u našoj školi. Aktivnost provode profesorica kemije Milana Gujinović i profesorica fizike Barbara Mandušić, a pohađaju je učenici trećih razreda. Jedan tjedan na radionici se rade pokusi iz kemije, a drugi tjedan iz fizike. Učenicima je jako zanimljivo jer su pokusi zabavni, ali i poučni. Otkrivaju nam da često gledaju kroz mikroskop i da su radili pokuse s magnezijem i ugljikovim dioksidom. Učenici su naglasili da moraju biti smireni kako bi pokus uspio. Profesorica Milana Gujinović upozorila nas je da izvođenje pokusa može biti opasno i da zato treba biti jako oprezan. U suprotnom se može dogoditi da se netko polije kiselinom ili poreže na staklo. Za izvođenje pokusa učenici koriste kemikalije, stakleno posuđe, plamenike i epruvete, i to poštujući pravila korištenja kemijskog posuđa. Na kraju, profesorica nam je otkrila da je za uspješne pokuse potrebno puno dobre volje i mirna ruka.

Lana Obuljen, 5. c

ANKETA ZA UČENIKE

SMJENSKI RAD

Organizacija nastave pitanje je koje se tiče svih djelatnika škole, ali koje ipak najviše utječe na učenike. Stoga smo putem online ankete odlučili provjeriti što učenici misle o trenutnoj, ali možda i budućoj organizaciji nastave.

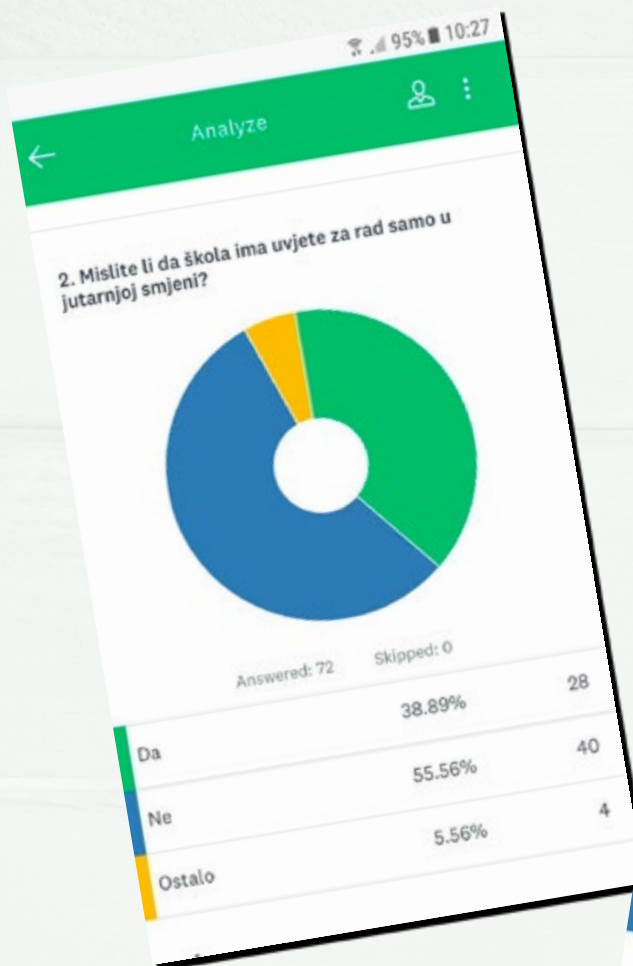
Kada je riječ o organizaciji nastave u jednoj smjeni, mišljenje učenika podudara se s mišljenjem učitelja, ali postotci se razlikuju. Većina učenika, njih 72 % smatra da je bolji rad u jednoj smjeni, dok 28 % učenika podržava rad u dvije smjene. Učenička mišljenja podijeljena su oko odgovora ima li škola uvjete za rad samo u jednoj (jutarnjoj) smjeni. Dok su se profesori usuglasili da škola nema uvjete za rad u jednoj smjeni, 39 % učenika smatra da škola ima uvjete

za takav rad. Ipak, mišljenje većine učenika, njih 55 % podudara se s profesorskim da škola ne zadovoljava uvjete za rad u jednoj smjeni. Ti učenici navode da je u školi potreban veći broj učionica i kabineta, veća školska dvorana, školska kantina te ormarići za učenike. 61 % učenika smatra da postoji politička volja za organizaciju rada u jednoj smjeni u našoj školi, dok dio učenika nije razumio što to politička volja znači. Ispitali smo mišljenje učenika

o manama i prednostima rada u jednoj (jutarnjoj) smjeni i dvije smjene. Učenici kao prednosti jednosmjenskog rada navode više vremena za ponavljanje i igru, kao i ostale izvanškolske aktivnosti. S druge strane, nastava u jutarnjoj smjeni nije dobra zbog ranog ustajanja i nedostatka sna, što može dovesti do dekoncentracije i zaboravljanja školskog pribora te konačno velike iscrpljenosti. Neki se učenici pribojavaju da bi prelaskom u jednu smjenu po dva razredna

odjela morala dijeliti istu učionicu. Što se tiče dvosmjenskog rada, učenici su također pronašli prednosti i nedostatke. Prednosti su, prema njihovu mišljenju, osjećaj odmornosti i veća količina iskoristivog prostora u školi. Nedostatci su manjak vremena za ostale aktivnosti koje su najčešće u ostalim dijelovima grada od kojih je naša škola udaljena i zbog toga učenici ne mogu uvijek sve stići.

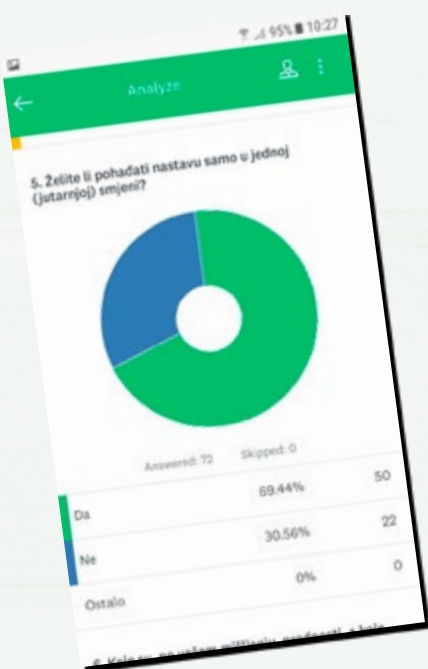
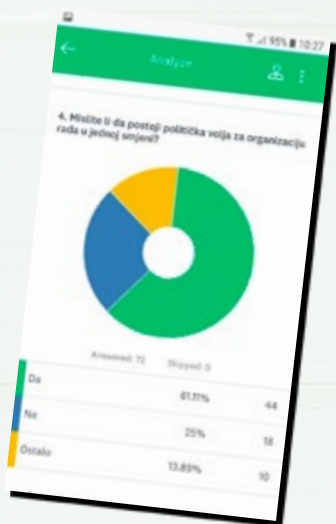
Lana Jovanović, 7. b

ANKETA ZA PROFESORE

SMJENSKI RAD

Napravili smo i proveli anonimnu online anketu za profesore u kojoj smo ih pitali za mišljenje o smjenskom radu u školi.

Većina se profesora slaže, njih 85 %, da bi organizacija nastave bila bolja u jednoj (jutarnjoj) smjeni, dok 15 % profesora smatra da je ipak bolja organizacija nastave u dvije smjene. Zanimljivo je da su svi profesori odgovorili kako škola nema uvjete za organizaciju nastave u jednoj smjeni. Složili su se s time da škola nema dovoljan broj učionica, kao ni profesorskih kabineta. Neki su profesori napisali kako je školi potrebno više nove prostorne opreme i da bi se škola trebala nadograditi. 77 % profesora smatra da postoji politička volja za organizaciju rada u jednoj smjeni, a 23 % misli

suprotno.

Prednosti jednosmjenskog rada za profesore su veća i bolja koncentracija učenika, veća kvaliteta provođenja nastave, slobodno vrijeme tijekom poslijepodneva i bolja disciplina učenika. Kao mane jednosmjenske nastave profesori navode manjak učionica za provođenje nastave, previše učenika na jednome mjestu u isto vrijeme, sporije obavljanje administracije, gužvu na putu do škole, a neki i rano ustajanje.

Ispitali smo i što profesori misle o dvosmjenskom radu kakvo je trenutno u OŠ Mokošica. Profesori kao

mane dvosmjenskog rada ističu slabiju koncentraciju učenika u popodnevnoj smjeni, manjak slobodnog vremena kada je nastava popodne, vraćanje učenika kući po mraku, što predstavlja sigurnosni problem, umor, rascjepkanost dana u slučaju popodnevne smjene. Unatoč velikom broju nedostataka rada u dvije smjene, profesori su uspjeli pronaći i prednosti takva rada. To su duže spavanje, slobodno jutro za izvanškolske aktivnosti te manja gužva po školskim hodnicima.

Anamaria Bazdan, 7. b

ŠKOLSKI RASPORED

Jeste li se ikada pitali kako nastaje školski raspored? Školska satničarka, profesorica fizike, Barbara Mandušić otkrila nam je pojedinosti o tom zahtjevnom poslu.

1. Jeste li imali problema sa sastavljanjem rasporeda zbog Informatike?

Hahaha! Pa nisam. Informatiku smo uspjeli nekako uklopiti u cijeli raspored jer je učenici uglavnom imaju u suprotnoj smjeni.

2. Mislite li da je Informatika previše opteretila raspored petšaša?

Paaa, dobili su dodatna dva sata i bilo je sve to malo teže

složiti jer su četiri-peta razreda koja imaju dva sata Informatike tjedno. A je li njima opteretila raspored? Ne znam, vjerojatno jest.

3. Na koji se način izrađuje raspored?

Raspored se izrađuje pomoću jednog programa u koji se najprije unesu svi profesori, razredi, učionice... i uz pomoć programa se napravi početna verzija rasporeda, a onda se to doraduje ručno i trude se poštivati neki

pedagoški standardi u izradi rasporeda.

4. Koliko se dugo izrađuje raspored i što je najteže u tom poslu?

Oprilike nekih mjesec dana, a sve je najteže. Najteže je što nemamo sve informacije do početka nastavne godine pa čekamo da dođe neki profesor na zamjenu ili neki profesori koji rade u više škola pa im treba uskladiti raspored s drugim školama.

5. Zašto raspored ne može biti isti svake godine?

Mijenjaju se profesori koji predaju pojedinim razredima, mijenja se broj razreda, npr. ove godine imamo tri osma razreda, a dogodine ćemo imati četiri. Neki profesori odlaze, neki dolaze, nije isti postav profesora svake godine.

Jelena Prkačin, 5. c

Mokoške dinastije

Biti dio velike obitelji ima svoje prednosti i mane. Kroz našu školu prošao je i prolazi popriličan broj učenika koje povezuje isto prezime. Učenice Marijana Hrnkaš, Nika Vidojević i Laura Vodopić te njihovi roditelji pružili su nam mali uvid u svoju dinamičnu svakodnevicu odgovorivši na naša pitanja.

Roditeljska perspektiva

1. Kada se otprilike ujutro budite i utječe li na to broj članova vaše obitelji?

Roditelji Hrnkaš: Budimo se u 6 sati. Naravno da utječe. Ustajmo se rano da bismo stigli obaviti sve svoje obveze.

Roditelji Vidojević:

Ivo (tata): Ujutro se budim u 6 i 30 kako bih spremio doručak i probudio Jelenu i Anu, a potom Niku.

Zorica (mama): Ujutro se budim oko 7 kako bih Mariju spremila za vrtić i probudila Niku za školu, ako je ne probudi Ivo (tata).

Margareta Vodopić: Ujutro se budim prva, a kada točno ovisi o poslu na koji idem i o vremenu kada djeca idu u školu. Kako sada u školu ide samo dvoje od petero djece koju imam, mnogo se lakše organizirati, iako mi ni ranije to nije bio veliki problem. Sve stignem napraviti i broj članova ne utječe na to.

2. Imate li problema s čekanjem na red za kupaonicu i spremanjem djece za školu? Je li to sve zahtjevno?

Roditelji Hrnkaš: Nemamo problema s čekanjem za kupaonicu, a ni sa spremanjem.

Ivo Vidojević: Kupaonica je kod nas uvijek zauzeta. Dok se netko tušira, drugi pere zube, a treći obavlja nuždu. Nikad nema mira. Najčešće Nika potroši najviše vode dok se tušira. I onda čekam nju i ostale da se otuširaju pa tek za sat vremena dođem na red i shvatim da nema više

tople vode. Zahtjevno mi je zapamtiti kad se tko budi i svima napraviti sendvič kakav žele. Jedna hoće bez sira, druga ne voli kobasicu, a treća voli sve. Zbog toga kod svakog sendviča napišem imena.

Margareta Vodopić: Nekad imamo takvih problema, ali sve je stvar organizacije. Nije mi zahtjevno ništa vezano za djecu. Djecu sam i prije, dok ih je više išlo u školu, s lakoćom opremala, pa tako i sada radim. Hoću da djeca kod kuće doručkuju, to mi je najvažnije, i da imaju čistu i urednu robu tearendu za školu.

3. Imate li dovoljno velik automobil da svi zajedno možete negdje ići?

Roditelji Hrnkaš: Imamo.

Ivo Vidojević: Kad su nam djeca bila manja, svi smo, naravno, mogli stati, a kada su malo porasla, gužvali smo se ili bi netko išao busom ili

Pet sestara Vodopić s tatom Vedranom

Ja, naravno, vozim. Ana je sa mnom naprijed, a iza su Zorica, Jelena, Nika i Marija koje stalno nešto kukaju ili spavaju 50 % puta dok ja vozim.

Magareta Vodopić: Imamo dva manja automobila, pa onda možemo svi zajedno negdje ići. Tada se podijelimo – netko s tatom, a netko sa mnom.

4. Je li se dogodilo da su dvoje ili više vaše djece imali istog razrednika/ku? O kojem profesoru/ici se radi?

Roditelji Hrnkaš: Jest. Radi se o profesorima Željki Pezo,

glazbenog Ružicu Šimić, a Jelena i Nika imale su istog razrednika, prof. tjelesnog Ivana Prcu. Marija nasljeđuje Jeleninu i Nikinu generaciju i kad Nika pođe iz škole, dolazi Marija.

Margareta Vodopić: Evo nikad se nije dogodila da su neka od moje petero djece imala istog razrednika. Tako sam ja upoznala dosta razrednica i jednog razrednika, i zaista sam sretna što se tiče tog upoznavanja i mojeg iskustva s njima.

5. Je li vam dosadilo ići na informacije i roditeljske sastanke?

Roditelji Hrnkaš: Nije.

Ivo Vidojević: Da, dosadilo mi je ići. Svaki put odem čisto da podem dva puta jer Zorica vidi ocjene u e-Dnevniku. Roditeljski sastanci bili su samo kod dvoje profesora, tako da je s Anom i Nikom sve krenulo ispočetka.

Margareta Vodopić: Iskreno, ponekad mi je bilo teško sve stizati jer mi je neko vrijeme sve petero djece pohađalo školu u isto vrijeme, ali nije mi problem ni dosadno te mislim da to dobro obavljam. Ipak, riječ je o djeci i za njih se trebamo brinuti.

Hrnkaši na obiteljskom druženju u Mostaru

vlakom. Sad kad je sin Mihael na faksu, uguramo se nekako u auto kada zajedno negdje idemo, a to je najčešće u Zagreb, Rijeku i Vinkovce gdje nam je većina rodbine.

Jadranci Sanković, Aidi Hebib Raguž, Ešefu Ljukovcu, Ivanu Prci, Anti Kristiću, Sandri Bender...

Ivo Vidojević: Ana i Mihael imali su istu razrednicu, prof.

6. Koliko se sastav profesora promijenio u odnosu kad je Vaše najstarije dijete išlo u školu?

Roditelji Hrnkaš: Malo se toga promijenilo.

Ivo Vidojević: Dosta se promijenio sastav profesora. Niki

sada predaju puno mladi profesori jer ih je pola otišlo u mirovinu ili nažalost ne mogu više raditi zbog bolesti.

Margareta Vodopić: Nije se puno toga promijenilo. Najveća promjena je e-Dnevnik pa je lakši pregled ocjena i izostanaka. Ostalo je više-manje isto.

7. Odgovara li vam što djeca idu u dvije smjene u školu? Zašto da ili zašto ne?

Roditelji Hrnkaš: Ne odgovaraju nam dvije smjene zato što djeca ne mogu jedno drugome pomagati i poticati na učenje.

Ivo Vidojević: Pa odgovaraju nam. Nika tako muzičku i

balet ima popodne ako je škola ujutro i obrnuto. Jelena i Ana stalno su u jutarnjoj smjeni, a za drugu djecu mislim da su bolje dvije smjene jer jedan tjedan mogu malo duže spavati.

Margareta Vodopić: Odgovaraju mi to i zbog mogega posla, a i zbog njihovih.

Učenička perspektiva

1. Prepoznaju li te učitelji po starijoj braći ili sestrama? Događa li ti se da ti zamijene ime s nekim od njih?

Marijana: Da, događa se. Budući da imam stariju sestru, koja je isto išla u ovu školu, nekad moje zamijene s njezinim imenom.

Nika: Prepoznaju me. Posebno kad sam došla u 5. razred. Uvijek me pitaju jesu li mi Mihael, Jelena ili Ana Vidojević išta u rodu, jer puno profesora, koji meni sad predaju, predavali su i njima. Znam mi i zamijeniti ime s njihovim imenima, a najčešće s Anom, no nekoliko puta su me nazvali Jelena.

Laura: Učitelji me prepoznaju po mojim starijim sestrama koje su pohađale ovu školu. Profesorice me često zovu imenom mojih starijih sestara.

2. Kako u tvojoj obitelji izgleda spremanje za odlazak u školu? Jeste li dobro organizirani?

Marijana: Poprilično dobro jer smo organizirani. Olakšava nam to što su dvije smjene, pa se tako svake godine mijenjamo u spremanju.

Nika: Za školu se najčešće spremamo večer prije ako nam je ujutro škola. Jeleni i Ani je škola uvijek ujutro i dižu se u 6 i 30. Tada i mene uvijek probude jer pale svjetlo ili se svadaju, a ja bih inače mogla spavati još 45 minuta. Najčešće ujutro bude gužva u kupaonici i stanu jer svi nekud idemo. Ima dana kada

smo dobro organizirani, no ima dana i kada svi kasnimo negdje i tada smo nervozni.

Laura: U mojoj obitelji je to dosta dobro organizirano. Ujutro, kada se spremimo, doručkujemo i jedni idu u školu, a drugi na posao.

3. Misliš li da ti puno braće i sestara pomaže ili odmaže u učenju i obavljanju školskih obaveza?

Marijana: Moja braća mi dosta toga pomažu jer su oni to sve već prošli i puno je lakše kad imaš starijeg brata ili sestru.

Jelena, Nika, Ana i Marija na jednom od obiteljskih putovanja

Nika: Mihael je na faksu, pa mi on toliko i ne pomaže oko učenja. Jelena ponekad pomogne s Hrvatskim, a Ana s Matematikom. Mama mi pomaže s Fizikom i Kemijom, iako, kad mi sve to objasne, mislim da znam manje, a ne više jer uvijek na neki drugi način objasne. Najčešće učim sama i ne treba mi neka pomoć.

Laura: Mislim da mi to definitivno pomaže u učenju i školskim obavezama. Sestre mi najviše pomažu kada

nešto ne razumijem vezano za gradivo.

4. Prepisuješ li iz radnih bilježnica starije braće ili sestara?

Marijana: Da.

Nika: Prepisujem ponekad, ali mama je pola radnih bacila.

Laura: Ne prepisujem iz radnih bilježnica svojih sestara jer mi one same pomognu riješiti nešto što ne znam.

5. Kako se organiziraš za učenje u velikoj obitelji? Događa li se da vas nekoliko u isto vrijeme ima puno za učiti? Kako to funkcionira?

Marijana: Svatko ima svoj način i nitko nikome ne smeta. Događa se da u isto vrijeme moramo puno učiti, ali to sve normalno funkcionira.

Nika: Svi najčešće učimo navečer jer smo cijeli dan ili u školi ili na drugim izvanškolskim aktivnostima. Ana i ja učimo za istim stolom u sobi i to bude nekad presmiješno, a nekad se posvađamo i tako baš i ne naučimo. Jelena i mama uče na potkrovlju, tamo imamo dva stola. Nekad nema mira u kući jer npr. Ana svira, Jelena uči, Marija spava, pa nemam gdje normalno učiti. Onda moram čekati da dođe moj red, a to je najčešća izlika da budem na mobitelu.

Laura: Dobro sam organizirana, zato što uvijek učim za svojim stolom. Često se događa da nas nekoliko uči u isto vrijeme, ali to nam nije problem. Često u takvim trenutcima pomažemo jedna drugoj.

6. Što ti je najzabavnije u velikoj obitelji, a što ti je najmanje zabavno?

Marijana: Najzabavnije je to što se uvijek družimo i nikad nam nije dosadno. I uvijek imamo nešto za raditi.

Nika: Najzabavnije u velikoj obitelji je kad smo svi na okupu ili gledamo neki film. Najzabavnije je kad idemo na neko putovanje jer u autu bude presmiješno budući da se jedva svi uguramo. Najzabavnije je kada svi zajedno ručamo, a to je sad samo subotom i nedjeljom (ne ubrajajući Mihaela jer je on na faksu), jer za ručkom uvijek raspravljamo i netko uvijek nešto izvodi svojim ponašanjem, a još je smješnije blagdanima kada je i Mihael s nama. Najmanje zabavno je kada te svi u obitelji iznerviraju ili kad se posvađaš s mamom ili tatom i samo želiš zatvoriti se u neku sobu i zalupiti vratima, a ono u svakoj sobi u koju uđeš, ima netko i jedino ti ostane kupaonica. Tada žalim što nisam jedinica u obitelji. Najmanje zabavno je što me uvijek uspoređuju s Anom jer se ona i ja bavimo muzikom. Ako idemo na isto natjecanje i Ana ostane prva, a ja druga, onda Ana postane prioritet ili roditelji uspoređuju koliko su Ana i Jelena išle vani kada su bile kao i ja i sl.

Laura: Najzabavnije je kada svi zajedno igramo društvene igre, a najmanje zabavno je što sam najmlađa pa nikada ne mogu biti glavna.

Anamaria Bazdan, 7. b

Nove učenice

Biti tinejdžer i učenik ponekad stvarno nije lako. A jeste li se ikada zapitali kako je to biti tinejdžer i k tome novi učenik u školi? Iz perspektive novih učenica u školi iskreno progovaraju Lucija Gluhak i Marta Prskalo.

1. Koji su vaši razlozi za promjenu škole?

Lucija: Manjak posla. Moji roditelji su se preselili zbog posla.

Marta: Moj razlog bio je vršnjačko nasilje.

2. Koji je bio vaš najveći strah pri prelasku u novu školu?

Lucija: Najveći strah mi je bio da me neće prihvatiti ili da se neću moći prilagoditi.

Marta: Moj najveći strah je bio da me razred neće dobro prihvatiti i da će mi se dogoditi isto kao u prošloj školi.

3. Je li vam bilo teško rasti se od prijatelja i jeste li još uvijek u kontaktu s njima?

Lucija: Da, bilo mi je teško.

U kontaktu sam s prijateljima, svaki dan se čujemo.

Marta: Nije mi bilo teško rasti se od njih i ne, nismo u kontaktu.

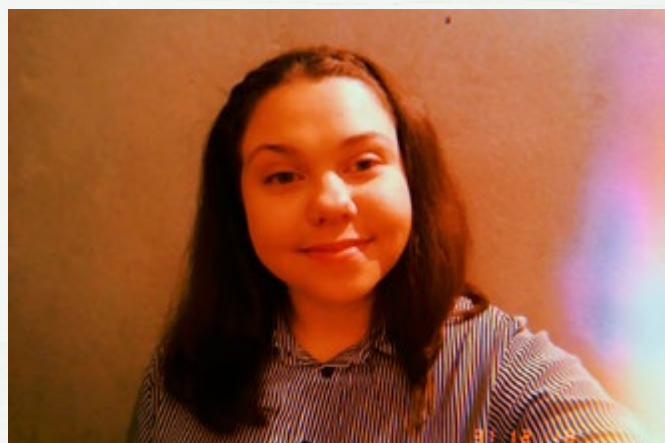
4. Je li prelazak bio teži ili lakši nego što ste očekivale?

Lucija: Pa nije bilo ni teško, ali ni prelagano. Iako, moram priznati da sam očekivala da će biti teže.

Marta: Pa prelazak je bio puno lakši nego što sam očekivala. Mislila sam da će biti jako teško i bojala sam se od ponavljanja iste situacije.

5. Kako ste se osjećale prvog dana škole?

Lucija: Bojala sam se. Bilo mi je strašno jer nisam nikoga poznavala, ali kad sam

Lucija je pitomački kraj zamijenila dubrovačkim

ušla u razred i kad sam se sa svima upoznala, onda mi je bilo OK.

Marta: Bilo me jako strah, sva sam se u sebi tresla i jedva sam govorila od straha.

6. Jesu li vam roditelji pružali podršku?

Lucija: Da, naravno. Moja mama pogotovo. Uvijek mi je govorila da je prirodno bojati se i da će sve biti u redu. I bila je u pravu!

Marta: Naravno da jesu! Rekli su mi da dignem glavu i da se ne bojim. Kako bude, bude.

7. Smatrate li da su u OŠ Mokošica novi učenici dobro prihvaćeni?

Lucija: Da! Odmah po ulasku u razred djevojčice su mi prišle i počele sa mnom razgovarati.

Marta: Da! Lucija i ja sjedale smo zajedno u klupi i ostale cure su nam prišle pa smo se sve zajedno upoznavale.

8. Kako ste se snašle u novom razredu? Kakvi su učenici prema vama?

Lucija: Jako dobro sam se

snašla. Iz trenutnoga iskustva, prema meni su učenici dobri i svi su me prihvatili koliko god su mogli.

Marta: Učenici su jako dobri prema meni i Luciji i dobro sam se snašla.

9. S obzirom na to da niste iz Dubrovnika, kako vam se sviđa živjeti u našem gradu i što mislite o Mokošici kao naselju?

Lucija: Sviđa mi se, ali mi je malo čudno. Sve je drugačije, npr. klima. Mokošica je baš OK mjesto, nije preveliko, škola je blizu...

Marta: Imam pozitivno mišljenje.

10. Što biste poručile ostalim učenicima koje možda čeka prelazak u novu školu?

Lucija: Poručila bih im da se ne treba bojati i da nije baš toliko strašno kao što pričaju, ali i da je u redu biti uplašen i iznenađen nakon selidbe. Sve je to život!

Marta: Budite opušteni i slušajte svoje srce!

Doris Ljubenko, 7. b

Marta je zasad zadovoljna novom školom

Dvojezičari

Postoje ljudi koji se tečno služe dvama jezicima od rođenja. Za takve se ljude kažu da su dvojezičari. U našoj školi ima četvero dvojezičara, a mi smo razgovarali s Lucijom Laptalo iz 5. a i Aleksanderom Francizsekom Gradom iz 2. c razreda.

PITANJE: Koji je tvoj drugi jezik i zašto?

LUCIJA: Slovački jer mi je mama otamo.

ALEKSANDER: Moj drugi jezik je poljski jer sam se u Poljskoj rodio (u gradu Żaryju) i mama mi je Poljakinja. Živim u Hrvatskoj jer mi je tata Hrvat.

PITANJE: Kada si se doselio/doselila u Hrvatsku?

LUCIJA: Cijeli život živim u Hrvatskoj, a u Slovačku svake godine idem na zimovanje u grad Ružomberok.

ALEKSANDER: Došao sam u Hrvatsku s 4 godine (2015. godine).

PITANJE: Na kojem jeziku sanjaš?

LUCIJA: Ponekad na slovačkom, ponekad na hrvatskom.

ALEKSANDER: Nekad na hrvatskom, nekad na poljskom.

PITANJE: Na kojem se jeziku dopisuješ i razgovaraš s roditeljima?

LUCIJA: Dopisujem se i razgovaram na slovačkom s mamom, a s tatom na hrvatskom.

ALEKSANDER: S mamom razgovaram na poljskom, a s tatom na hrvatskom jeziku.

PITANJE: Na kojem jeziku razmišljaš?

LUCIJA: Pa po potrebi. Doma na slovačkom, a u školi na hrvatskom.

ALEKSANDER: I na hrvatskom i na poljskom. Ako sam u Hrvatskoj, pomislim na hrvatskom, a u Poljskoj na poljskom.

PITANJE: Koji ti je jezik lakši?

LUCIJA: Možda malo slovački. Kad sam se rodila, tata nije bio tu pa sam slušala mamu i baku kako govore i to učila, čak i kad smo bili u Hrvatskoj.

ALEKSANDER: Poljski mi je lakši jer sam tamo bio do četvrte godine.

Emma Lojpur, 5. b

Lucija s bakom u Ružomberoku

ZDRAVA PREHRANA

TAJNE ŠKOLSKE KUHINJE

Za učenike 1. i 2. razreda koji idu u produženi boravak organiziran je ručak u školi. Ručak svakodnevno priprema školska kuharica Ruže Brčić u školskoj kuhinji. Ručak treba biti spreman točno u podne kada maleni učenici dolaze u školsku blagovaonicu. Kuharica Ruže i učenici u razgovoru su nam otkrili tajne školske kuhinje.

Kuharica Ruže određuje tjedni jelovnik koji sadrži hranjive i raznolike namirnice. Sva hrana u školu se dostavlja iz jedne trgovine, a kuharica ističe kako učenici jedu isključivo kuhanu i termički obrađenu hranu. Uz ručak se poslužuje voda, katkada cedevita ili čaj, a od slatkoga često pita od jabuka i ostali kolači. Prema mišljenju kuharice školska je kuhinja dobro opremljena i uvijek se može snaći ako neka sitnica nedostaje. Kuharica kaže kako joj uglavnom nije teško pripremati veće količine hrane, ali da to ponekad ovisi o načinu pripreme nekih namirnica. Ne primjećuje što učenici više, a što manje vole jesti, ali primjećuje nešto drugo, a to je da se učenici

uglavnom ne znaju ponašati za stolom i nisu dovoljno usvojili pravila pristojnoga ponašanja za vrijeme jela.

Učenici iz produženog boravka slažu se da je hrana iz školske kuhinje jako ukusna. Među najdražim jelima im je pohovano meso s pireom i pasta. Većina njih ne voli gulaš i slanić, a neki ne vole ribu. Dio učenika misli da je hrana iz školske kuhinje zdrava, a dio njih se ne slaže s tim. Suglasni su da su porcije za ručak dovoljno velike. Učenici otkrivaju da i njihove učiteljice često jedu s njima i da obožavaju hranu tete Ruže. Kada bi učenici mogli utjecati na jelovnik, uveli bi palačinke, burek, pršut, pancetu i njoke.

Lana Jurić, 5. c

Dječja kuharica

Učenici Antea i Karlo otkrili su nam sastojke za juhu i za slanić.

Anteina juha	Karlov slanić
- voda	- voda
- jaja	- pahuljice
- sir	- kruh
- rajčica	- mlijeko
- riba	

RIJEČ STRUČNJAKA

Poremećaji u prehrani

Školska defektologinja, prof. soc. pedagog, Dragana Grujović u kolumni o zdravlju pozabavila se problemom poremećaja u prehrani iznoseći korisne informacije, ali i savjete.

Poremećaj hranjenja znači uzimanje znatno veće ili manje količine hrane od potrebne, što ima negativne posljedice po zdravlje osobe. Prema dostupnoj literaturi može se zaključiti da se sve više javlja kod mladih. Ne postoji jedan uzrok koji dovodi do poremećaja u uzimanju hrane, već više čimbenika djeluje zajedno, a to mogu biti npr. kulturološki i obiteljski pritisak, kemijska neravnoteža te emocionalni i poremećaji ličnosti.

Društveni pritisak kulture u kojoj mladi odrastaju sigurno igra značajnu ulogu u nastajanju poremećaja u uzimanju hrane. Na primjer, ako se djevojčicama vršnjaci obraćaju na grub način vezan za njihov fizički izgled, može se dogoditi da one stvore lošu sliku o sebi i povjeruju da su ružne, mršave ili debele bez obzira na svoj stvarni fizički izgled. Znači, ne vide svoje tijelo onakvim kakvo ono stvarno jest, već krupnim ili slabije razvijenim. Takvo

loše mišljenje o vlastitom tijelu može dovesti do poremećaja u uzimanju hrane. U medijima se reklamiraju proizvodi za smanjenje tjelesne težine promovirajući (pre)mršavost kao poželjnu vrijednost. Tako se mladima nameće nerealan cilj. Navedeno može potaknuti mlade, prije svega djevojke, da se odluče za držanje dijeta, a dijete za mlade osobe, čiji psihofizički razvoj još uvijek traje, nikako nisu dobar izbor. Često počinje bezazleno, a kasnije postaje navika i potreba bez koje ne mogu.

U današnjem „svijetu tehnologija“ mladi sve više vremena provode uz elektroničke uređaje izbjegavajući tjelesne aktivnosti, a to je rizik za razvoj pretilosti. Napominjem kako dijete ne dolaze u obzir jer su za mlade osobe u razvoju štetne. Naše je tijelo „pametno“ pa ako nema hrane, možak počinje „štedjeti“. Tako se može unijeti manja količina hrane, a da kilogrami ne

Školska defektologinja napominje da mediji mladima nameću nerealne ciljeve po pitanju izgleda

idu dolje. Promjena načina prehrane i tjelesna aktivnost mogu pomoći. Važno je ne preskakati obroke, po mogućnosti jesti u isto vrijeme. Dakle, jedite zdravu hranu i nikada nemojte jesti ispred računala, tableta ili uz mobitel. Šetajte s prijateljima ili se uključite u sportske aktivnosti. Ako primijetite da ste vi ili netko od vaših prijatelja/ica opterećeni brojanjem kalorija, često na dijete ili previše fokusirani na fizički izgled, možete o tome obavijestiti svoje roditelje ili roditelje prijatelja, kao i stručnjake u školi. U podlozi poremećaja prehrane su emocionalne teškoće, zato treba što prije potražiti stručnu pomoć.

Školska defektologinja Dragana Grujović, prof. socijalni pedagog

Abeceda

Vjeroučiteljica Ružica Matković navela je asocijacije za svako slovo hrvatske abecede i tako kreirala vlastitu abecedu.

A - abeceda, redoslijed slova nekog jezika.
B - Božić, blagdan Isusova rođenja, pjesma, mir, radost, darivanje.
C - cimet, omiljeni začim, slatka korica oguljena s lovrike.

Č - čokolada, poslastica od kakaova maslaca koja uvijek izmami osmijeh na lice.
Ć - ćevap, komadić pečenog mesa koji djeca često požele za objed.
D - društvo, grupa ljudi koja se zna dobro provesti, ekipa, prijatelji.
DŽ - džungla, neprohodna guštara puna različitih divljih životinja.
Đ - đusto, baš tako.
E - Evanđelje, Radosna vijest.
F - frnja, pikula, staklena loptica za igranje.
G - Gitara, glazbalo sa šest žica.
H - Hvar, sunčani otok.

I - ideal, uzor, savršenstvo, Isus.
J - jaketa, odjevni predmet, kratki kaput.
K - kruh, pecivo od brašna, vode, soli i kvasca.
L - lumin, svjećica.
Lj - ljujčacka, njihaljka.
M - mama, bezuvjetna ljubav.
N - nogomet, igra s loptom u kojoj sudjeluju 22 igrača i u kojoj uvijek pobijedi Njemačka.
Nj - njuškalo, web shopping centar.
O - olovka, sredstvo pisanja koje za par godina nećemo znati koristiti.
P - park, mjesto odmora i

razonode.
R - ručak, obrok koji uz sve animacije pokušavaš dati svome djetetu.
S - sat, sprava za mjerenje vremena, najgledaniji predmet u školi.
Š - šef, pretpostavljeni, nadglednik, onaj koji govori: „Ti to, ti to!“
T - tata, bezuvjetna ljubav.
U - Uskrs, najveći kršćanski blagdan, život.
V - vrata, otvori koje najčešće zatvaramo da nas „propuh ne ubije“.
Z - ZOO, zoološki vrt.
Ž - život, Božji dar.
 Lana Obuljen, 5. c

ŽELJE, ŽELJICE

Kad bih...

Što bi bilo kad bi bilo odgovaraju nam predmetni učitelji Boško Ćorak, Milana Gujinović, Nikša Grbić i učiteljica razredne nastave Ana Lojpur.

1. Kad bih promijenio/la zanimanje, bio/la bih:

Boško: Volio bih raditi nešto u prirodi, npr. baviti se voćarstvom.

Milana: Bila bih pedijatričarka.

Nikša: Stručnjak za isprobavanje madraca za spavanje.

Ana: Slastičarka.

2. Kad bih mogao/la promijeniti svoje ime, zvao/la bih se:

Boško: Zvao bih se Ivan. Mislim da to ime nikoga nije pogrdilo. Ruža bi isto mirisala i da se ne zove ruža.

Milana: Brigita.

Nikša: Tiglatipikser.

Ana: Baš volim svoje ime, tako da ga ne bih mijenjala.

3. Kad bih mogao/la biti neka slavna osoba, bio/la bih:

Boško: Bio bih Boško. Nisam opterećen tom mišlju.

Milana: Glumica Nicole Kidman.

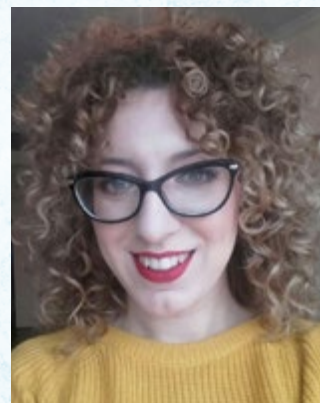
Nikša: Sandi Cenov.

Ana: Talijanska pedagoginja Maria Montessori.

4. Kad bih se mogao/la pretvoriti u neku životinju, pretvorio/la bih se u:

Boško: U lava.

Milana: U leptira da mogu letjeti.

Nikša: U koalu.

Ana: U slona. Predivna životinja koja dugo živi, a svaka njegova bora svoju priču priču. Prema nekim pričama i mitovima slon donosi sreću.

5. Kad bih mogao/la učiniti neku veliku promjenu u svijetu, učinio/la bih:

Boško: Omogućio bih mir u svijetu i svim ljudima da mogu živjeti od svojega rada.

Milana: Pomogla bih djeci u Africi.

Nikša: Duži veliki odmor.

Ana: Izbrisala bih iz rječnika riječ rat i napravila da svugdje bude mir.

Gabriela Kunica, 5. c

IZVANŠKOLSKE AKTIVNOSTI PROFESORA

Avantura zvana zipline

Profesor Tjelesne i zdravstvene kulture Ivan Prce poznat je po bavljenju brojnim aktivnostima, a neke od njih su vožnja biciklom, skateboardom ili pak kupanje u Omblji, čak i na zimskim temperaturama. Svoj avanturistički duh profesor Prce pokazao je i pokrenuvši prvi zipline u Dubrovniku.

Kako ste došli do ideje da osnujete zipline?

Ideja nije moja, nego od prijatelja koji je sa mnom studirao. Na fakultetu smo se upoznali s raznim pustolovnim aktivnostima, a prijatelj Ivo već je radio na ziplineu u Omišu i bio je trener hrvatske penjačke reprezentacije. Kako je on vidio da sam ja zainteresiran za takve aktivnosti, vrlo brzo me uputio u sve to. Postali smo odlični prijatelji te je njemu na pamet pala ideja da u Dubrovniku napravimo zipline. Ja se nisam bunio...

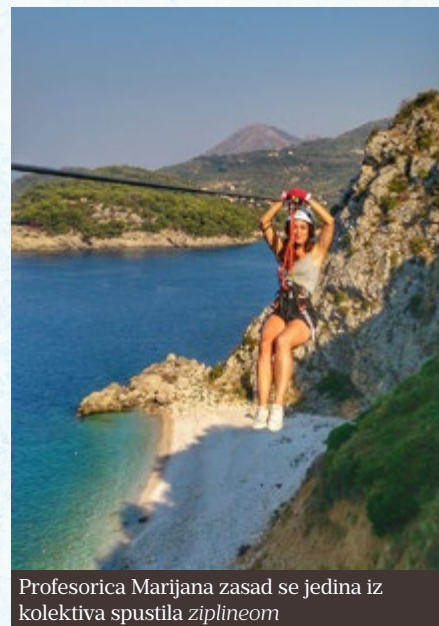
Kako ste uspjeli ubaciti još i zipline u svoj raspored s obzirom na to da ste i profesor i trener džuda?

Sve što voliš nije teško, a posebno dok si mlad i imaš energije. Kao dijete uživao sam u sličnim aktivnostima, a sad kad mi je to posao, još je bolji osjećaj. Istina je da mi ponekad ponestane energije i poželim imati više vremena za sebe, a onda opet kad sam slobodan, bavim

se sličnim aktivnostima. Mislim da je prava sreća što sam uspio pronaći ovako zanimljive poslove i sve dok je ljubav veća od umora, za mene nema problema.

Koliko je zipline siguran?

Zipline oprema svugdje je u svijetu standardizirane kvalitete i napravljena je tako da može izdržati iznimno velika opterećenja, npr. sajla može podnijeti više od 14 tona. Za sve najmanje detalje koji se tiču osmišljavanja i vođenja zipline ture, imali smo pomoć od glavnih voditelja Hrvatske gorske službe spašavanja. Zipline zapravo nije adrenalinska aktivnost, već pustolovna, ali bez obzira na to, sve se treba podrediti sigurnosti. Kako bismo ljudima olakšali spuštanje na sajli, napravili smo mali zipline u šumi, gdje oni uče osnove te aktivnosti. Taj mali zipline zapravo je trening, a na treningu se zadržavamo sve dok osoba ne stekne potpuno samopouzdanje.

Profesorica Marijana zasad se jedina iz kolektiva spustila ziplineom

Postoje li neka ograničenja za spuštanje ziplineom?

Prava ograničenja ne postoje, ali mi smo postavili određena ograničenja kako bismo sebi olakšali. Za djecu od 13 do 18 godina zipline se može organizirati, ali samo uz prisutnost i pisanu suglasnost roditelja. Maksimalna težina osobe koja ide na zipline je 120 kg (iako oprema podnosi nekoliko tona). To smo ograničenje stavili zbog zipline pojasa koji ima standardizirani obujam, pa se tako može dogoditi da netko s velikim trbuhom (npr. ako ima 120 kg ili više) može imati problema s oblačenjem pojasa.

Je li bilo neugodnih iskustava?

Nije bilo neugodnih iskustava. Svi gosti koji su bili na ziplineu bili su zahvalni i sretni. Gostima je drago kad dobiju više nego što očekuju, tako da ih mi besplatno slikamo, ponudimo piće za osvježanje te ih počastimo još jednim spustom. Stvarno pamtim samo ugodna iskustva. Najviše me se dojmilo kad smo prošlo ljeto imali prosidbu na ziplineu. To je bilo jako teško za organizirati, ali na kraju je ispalo fenomenalno. Također, upoznao sam jako puno dobrih ljudi te vrhunskih hrvatskih sportaša s kojima sam se htio upoznati.

Je li se netko od Vaših kolega poželio spustiti ziplineom?

Svojim kolegama sam obećao da ih voditi na zipline, ali to obećanje nisam još ispunio. Sad ću morati!

Francheska Krečak, 7. b

Profesor Prce u prigodnom spustu povodom Svjetskog nogometnog prvenstva

Darujmo s ljubavlju djecu iz Doma Maslina

Božićno razdoblje vrijeme je darivanja i dobrih djela. Predstavnicima Vijeća učenika u prosincu su posjetili Dom *Maslina* pod vodstvom profesorice Mirne Pavlović. Štićenicima Doma darovali su božićni paket koji su za njih pripremili. Naše su učenike dočekali odgojitelji i ravnateljica Doma te ih počastili slasticama i sokom. Na samom kraju posjeta učenici su zaigrali košarku sa štićenicima Doma te uživali u prekrasnom pogledu iz Svetog Jakova.

Lana Jurić, 5. c

Mokošica za 1000 radosti

Hrvatski Caritas pokrenuo je 12. po redu tradicionalnu humanitarnu akciju *Za 1000 radosti* koja se provodi u cijeloj državi. Akcija je namijenjena prikupljanju pomoći za najsiromašnije obitelji u Hrvatskoj. U škole diljem Hrvatske poslano je preko 50 000 narukvica u deset boja na kojima su ispisane prigodne poruke. Narukvice su se prodavale po cijeni od 5 kuna. Učenici naše škole i ove su se godine oduševili akcijom i pokupovali sve poslano narukvice te tako donirali u humanitarne svrhe.

Dora Vuinac, 5. c

Podijelimo radost Božića

Učenici naše škole rado su se pridružili već 12. humanitarnoj akciji *Podijelimo radost Božića* koju organizira dubrovački Caritas. Prikupljanjem raznih namirnica pomaže se siromašnijim hrvatskim krajevima, a ove godine pomoć je išla za Imotsku i Sinjsku krajinu. Učenici osmih razreda donirali su pakete s trajnim namirnicama i još jednom pokazali svoja velika mokoška srca.

Nika Lujak, 5. c

Ponovni posjet Udruzi Dva skalina

Učenici sedmih razreda i ove su školske godine u predbožićno vrijeme posjetili Udrugu *Dva skalina* pod vodstvom prof. Ivana Prce. Pjevali su pjesme, pričali i razgledavali. Djeca su bila još veselija nego prošli put jer su imala veći prostor te igraonice i mini školu. Sada imaju i spravu za učenje raznih boja, čak ih je i Dario naučio jednu boju, narančastu. Igraonice u Udruzi sadrže sprave pomoću kojih djeca mogu učiti razne mirise, razgibavati tijelo i još mnogo toga. Ono što je zadivljujuće jest kako su u Udruzi svi uvijek sretni i nasmiješeni unatoč problemima koje imaju. Veselimo se ponovnom posjetu nadajući se da će on postati tradicija.

Lara Njirić, 7. c

Groznica zvana Fortnite

O igrici

Fortnite je online videoigra koju su razvili razvojni studiji *Epic Games* i *People Can Fly*. Objavljena je 25. srpnja 2017. godine. Svoju najveću popularnost dostigla je 2018. godine, nakon što je omogućeno besplatno igranje. *Fortnite* se može igrati preko uređaja *Xbox One*, *PlayStation 4 (PS4)*, *Android*, *Nintendo Switch* i računala. *Fortnite* diljem svijeta igra više od 40 milijuna igrača, što ju čini jednom od najpopularnijih igara na svijetu.

Postoje 2 kategorije igre, a to su :

- *Battle Royale* (hrv. *Kraljevska bitka*)
- *Save the World* (hrv. *Spasi svijet*).

Prvi način igranja, *Battle Royale*, najpopularniji je jer je besplatan.

Kad meč započne, igrači padaju iz letećeg autobusa koji prelazi preko polovine

mape. Nakon slijetanja, njihov cilj je pronaći oružje i ubiti što više igrača. Cilj igre nije samo pucanje, također mogu raditi građevine. Građevine se mogu napraviti od drva, kamena i metala. Oko karte nalazi se oluja koja se sve više i više smanjuje. Kada se igrač nađe u oluji, smanjuje mu se health (hrv. zdravlje). Broj se igrača smanjuje, a igrač koji posljednji preživi, prima *Victory Royale*. Tijekom meča moguće je prije pronaći oružje, metke za oružje, iteme za liječenje, eksplozive itd.

Oružje se dijeli na pet kategorija, a to su:

- *uncommon* (siva boja)
- *common* (zelena boja)
- *rare* (plava boja)
- *epic* (ljubičasta boja)
- *legendary* (zlatna boja)

Leona Niketić, 5. b

Kako igrati Fortnite?

Načini igranja *Fortnitea* jako se brzo mijenjaju i neprestano se pojavljuju novi načini kako bi igrica bila zanimljiva. Trenutno se igrica može igrati u 5 načina (*modeova*): *solo* (1 igrač), *duo* (2 igrača), *squad* (najviše četvero igrača), *playground* (4 igrača u sat vremena) i *creative* (16 igrača po 4 sata).

Najčešći način igranja je *solo* jer igrač sam odlučuje kada će započeti s igrom. Iako je igra u paru (*duo*) i *squad* jako

zanimljiva, ona često ovisi o vremenu kojim igrači raspolažu, iako ih uvijek mogu zamijeniti nepoznati igrači. Igrica se igra na virtualnoj mapi koja je podijeljena na tri različita dijela: šumoviti dio, pustinski dio i snježni dio.

Svaka tri mjeseca izlazi nova sezona igrice, tako da je puna iznenađenja. Među zanimljivijim sezonama je svakako sedma u kojoj se pojavljuje snijeg, avioni, *zipline* i nova mjesta. Tvorc

igrice trude se pratiti godišnja doba i u skladu s time dopunjuju igricu.

Za početnike

Premda je teško u to povjerovati, ali ima i onih koji ne igraju *Fortnite* i nisu upoznati s tom igricom. Za sve one, koji planiraju početi igrati, donosimo nekoliko uputa.

WASD – četiri osnovne tipke kada se igra na računalo.

W – naprijed

A – lijevo

S – natrag

D – desno

Shift – brzo trčanje

CTRL – saginjanje

space – skakanje

Sve ostale upute ponudene su u samoj igrici i to na vrlo jednostavan način. Tako možete saznati kako upravljati avionom ili automobilom.

Trenutno je najbolji igrač na svijetu Ninja.

Laura Carević, 5. d

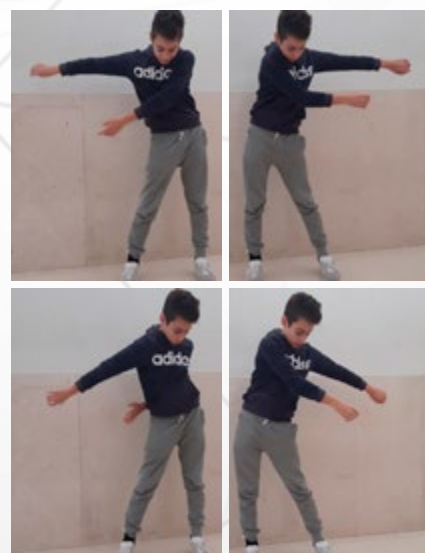
Zapleši floss

Zahvaljujući *Fortniteu*, svijet je postao zaluden novim plesom – *flossom*. To je ples koji se pojavio u drugoj sezoni igrice kao pokret kojim likovi slave prijedni izazov. Naziv *floss* dobio je prema engleskom izrazu *dental floss*, što znači zubni konac, jer pokreti rukama sličje upravo onima kada se upotrebljava zubni konac. Ako još niste svladali *floss*, evo prilike.

1. Ispružite ruke ispred sebe te stisnite šake. Zatim ispružene ruke prebacite na desnu stranu, a kukove u lijevu (kukovi su uvijek u suprotnom smjeru od ruku).
2. Ruke prebacite s druge strane tako da svaka ruka prođe s jedne strane tijela.
3. Ruke ponovno vratite u prethodni položaj.
4. Ispružene ruke prebacite na lijevu stranu tijela.
5. Ponovite drugi korak.

Kada ste sve korake uspješno usvojili, naučili ste plesati *floss*.

Frančeska Krečak, 7. b

Fortnite kviz

Zaokruži odgovore pod a, b, c i saznaj koji si *Fortnite* skin.

1. Kakav si igrač *Fortnite*a?

- a) loš
- b) dobar
- c) pravi profesionalac

2. Koliko često igraš *Fortnite*?

- a) rijetko
- b) svaki tjedan

c) svaki dan

3. Na čemu igraš *Fortnite*?

- a) na PlayStationu
- b) na mobitelu
- c) na računalu

4. Koliko si puta postigao *Victory Royale*?

- a) nikada dosad
- b) imam ih nekoliko
- c) puno puta

5. Koliko imaš skinova?

- a) imam samo *noob* skin
- b) imam više od dva
- c) imam ih puno

6. Znaš li graditi obrambene nastambe?

- a) nešto malo
- b) dobar sam u tome
- c) radim to kao profesionalac

7. Koje ti je nadražje mjesto

od ponuđenih?

- a) *Happy Helmet*
- b) *Paradise Palms*
- c) *Tilted Towers*

8. Znaš li se obraniti kad netko u tebe puca?

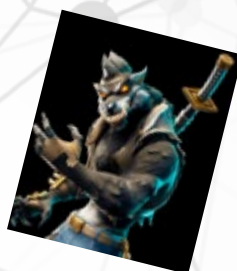
- a) i ne baš (svaki put me ubije)
- b) ponekad
- c) uvijek

Josip Đurović, 5. b

Najviše odgovora a

Rijetko igraš *Fortnite* i za igranje koristiš *PlayStation*. Nikada nisi pobijedio/la. Ne znaš graditi nastambe, a nisi dobar/a ni u obrani. Najdraže mjesto ti je *Happy Helmet*. TI SI NOOB SKIN.

Najviše odgovora b

Svaki tjedan igraš *Fortnite*, dobar si u tome, ali možeš i bolje. Igraš na mobitelu i nekoliko si puta si pobijedio/la. Imas nekoliko skinova, ali to je dovoljno za tebe. Znaš se obraniti kad te netko napadne, a najdraže mjesto ti je *Paradise Palms*. TI SI DIRE SKIN.

Najviše odgovora c

Svakodnevno igraš *Fortnite* na računalu i odličan/na si u tome. Puno si puta pobijedio/la. Znaš se obraniti kad te netko napada i najbolji/a si u *Tilted Towersu*. TI SI TRIPLE THREAT SKIN.

Društvene mreže

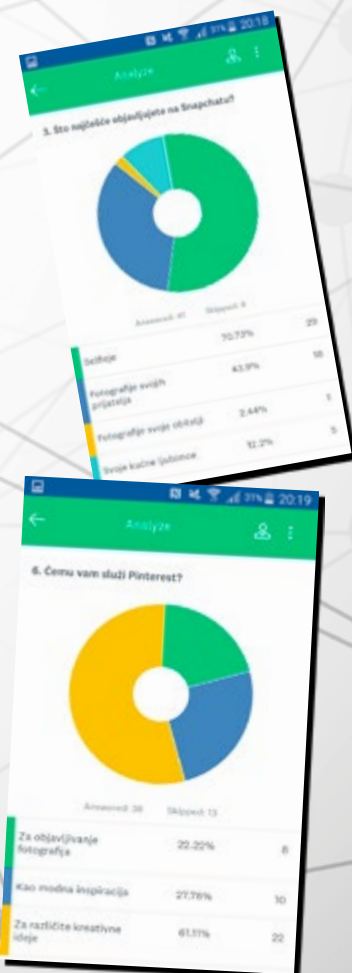
Društvene mreže razvijaju se brže nego što to možemo pratiti. U tom svijetu neprestano se javljaju neki novi trendovi, a popularnost pojedinih mreža stalno se mijenja. Upravo iz tog razloga odlučili smo provjeriti kojim se društvenim mrežama koriste učenici viših razreda naše škole.

U anketi, koju smo proveli, ponudili smo učenicima pitanja o trima društvenim mrežama, a to su Snapchat, Pinterest i TikTok. Snapchat služi za slanje, objavljivanje i uređivanje fotografija, dok je TikTok mreža na kojoj možete osloboditi svoju kreativnu stranu stvaranjem i uređivanjem svojih videa. Pinterest je mreža koja nudi inspiraciju preko fotografija povezanih s najrazličitijim područjima (ljepota, zdravlje, moda, knjige i sl.). Već se odavno današnji učenici koriste društvenim mrežama, ali to nisu uvijek iste mreže.

Osim Facebooka i Instagrama čak se 86 % učenika koristi i drugim mrežama poput Snapchata, TikToka, Twittera, Youtubea i sl., a 14 % se ne koristi drugim mrežama. Među nabrojanim zanimljiv je upravo Youtube koji nije zamišljen kao društvena mreža, ali to postaje. Zanimalo nas je i kojim se mrežama učenici najčešće koriste. 94 % njih najčešće se koristi Instagramom, Snapchatom i Youtubeom. Zanimljive smo odgovore dobili na pitanje o sadržaju koji učenici objavljuju na Snapchatu. 60 % učenika objavljuje *selfije*, dok 32 %

učenika objavljuje slike svoje obitelji. Tek 8 % učenika objavljuje fotografije svojih prijatelja ili kućnih ljubimaca. Snapchat je većina učenika spomenula kao sigurnu mrežu, a vrlo mali broj učenika je rekao da zbog krađe identiteta putem fotografija nije siguran u sigurnost Snapchata. U našoj se školi samo 20 % učenika koristi Pinterestom. 80 % učenika koristi se Pinterestom za dobivanje različitih kreativnih ideja i modne inspiracije, a 20 % učenika koristi se njime za objavljivanje vlastitih fotografija. Pinterest je po mišljenju naših učenika vrlo kreativna mreža, a loše strane nisu navedene. TikTok je trenutno jedna od najzastupljenijih svjetskih mreža. Međutim, u našoj se školi TikTocom koristi samo 36 % učenika. 60 % učenika na toj mreži objavljuje svoje videe, a 40 % učenika koristi se njime za praćenje tuđih objava. Kao najzabavnije društvene mreže učenici navode Snapchat i Instagram zbog toga što Snapchat ima puno zabavnih filtera za fotografije, a na Instagramu se može pratiti velik broj slavni osoba.

Lucija Gluhak, 7. b

Mate Pezo, 5.b

Moja domovina

Moja domovina je Republika Hrvatska. Znam da je vjerojatno svakome njegova domovina posebna, ali za mene najposebnija je moja. Za nju me vežu mnoge uspomene. Tu sam se rodila, naučila prve riječi, prvi put raskrvalira koljeno, napravila prvu zvijezdu... Kada malo bolje razmislim, tu sam postala ono što jesam. Vesela jednaestogodišnjakinja! Nikad nisam puno razmišljala o domovini i što mi ona znači. Možda sam tek ovog ljeta shvatila koliko sam zapravo ponosna. Za vrijeme Svjetskog nogometnog prvenstva zatekla sam se na drugom kontinentu. Nas je također uhvatila nogometna groznica. Tako sam često, šetajući ulicama Velike Jabuke u kockastom dresu, čula povike prolaznika: „Go, Croatia! You are the best!” Kako onda ne biti ponosna Hrvatice?! I jest najbolja! I jest najljepša!

Mia Gečević, 5. a

LERO

Ja i moja bandijera
Noćas ćemo u betulu arivati,
Njezina je funjestra blizu,
A ja ću uz botiju feštati.

Svu ću čeljad tratavati,
Potrošiti solde iz takujina,
Svu ću noć balati,
Neće biti dovoljno ni sto bićerina.

Iz despeta ću roncati,
Zapamtit će me cijeli porat,
Neću prestati điravati,
A ipak ću u skulu arivat.

Mate Pezo, 5.b

BANDIJERA – zastava
BETULA – kavana
ARIVATI – doći
FUNJESTRA – prozor
BOTIJA – boca
FEŠTATI – slaviti, zabavljati se
ČELJAD – ljudi
TRATAVATI – častiti
SOLDI – novac
TAKUJIN – novčanik
BALATI – plesati
BIĆERIN – kupica, čašica za ispijanje rakije
IZ DESPETA – za inat
RONCATI – bučati
PORAT – luka
ĐIRAVATI – šetati
SKULA – škola

Đe

Kroz funjestru kamare
Sunce gledam
Dok mojoj pupici
Pjesmu pjevam.

Arajdana čeljad uglas
Čakula,
Dok barka ankoru
Baca s mula.

Ribaru je luna
Fortuna prava,
To mi je spjegala
Majka stara.

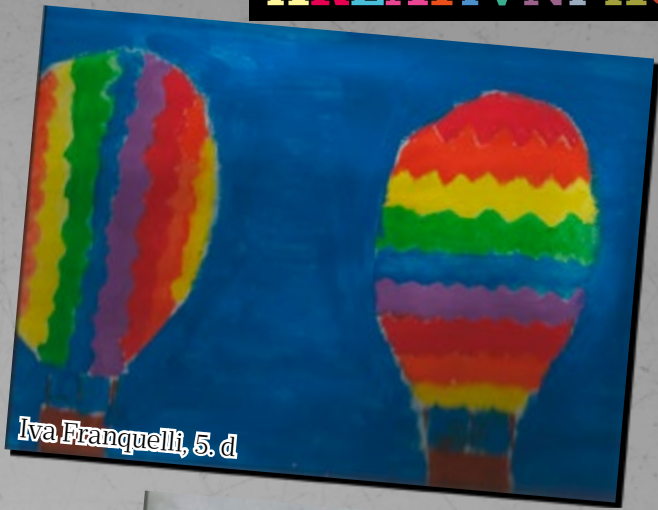
Kupjerte crvene
Moj grad krasi
I vazda mu
arivam nase.

Orsat Zvone, 7. a

FUNJESTRA – prozor
PUPICA – lutkica
AJARDAN – ureden
ČELJAD – ljudi
ČAKULATI – razgovarati
ANKORA – sidro
LUNA – mjesec
FORTUNA – sreća
SPJEGATI – ispričati
KUPIERTE – kupe
ARIVATI – doći
NASE – natrag

Lucija Devoić, 8. c

Iva Franquelli, 5. d

Maro Pušić, 7. c

Lucija Marčinko, 3. d

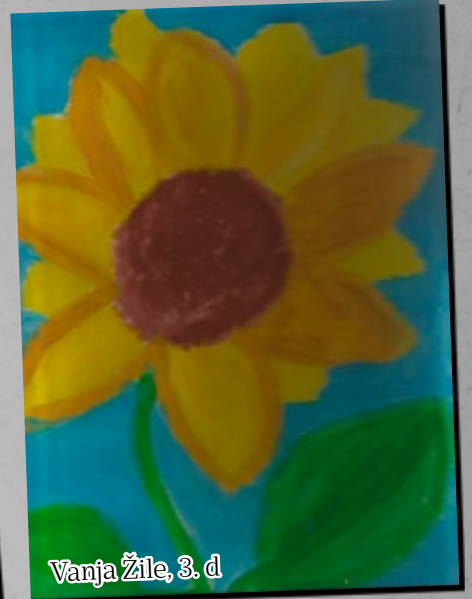
Marija Fišer, 8. c

NIKOLA TESLA

Matea Pendo, 8. c

LUKA MODRIĆ

Vanja Žile, 3. d

Sara Lipotić, 3. d

Josip Đurović 5. b

POGLED IZ ZRAKA

Prva vožnja avionom

Izgubiti tlo pod nogama ponekad nije loš osjećaj. Naša novinarka Klara Tikvica ispričala nam je kako je prošlo njezino prvo putovanje avionom na koje je pošla ni više ni manje nego sama.

Od malih nogu bojim se putovanja avionom. Čitala sam po internetu o svakakvim nesrećama i zato sam imala strah od aviona, no roditelji su mi oduvijek govorili da je to najsigurniji način prijevoza, što sam ja kasno prihvatila. Oduvijek sam željela posjetiti svoju sestričnu u Njemačkoj i uvijek smo planirale što ćemo raditi kada dodem, a onda je napokon i potvrđen datum mog dolaska. Moji roditelji zbog posla nisu imali mogućnosti ići sa mnom, što je značilo da trebam ići sama... i to avionom! Avionsku sam kartu za prosinac kupila već u srpnju. Budući da sam htjela ostati što duže, povratak smo zakazali za prvi mjesec. Nakon dugih pet mjeseci čekanja konačno je došao dan putovanja. Na aerodrom smo trebali doći oko 5 sati i 30 minuta, što je značilo da sam morala ići rano u krevet, no zbog uzbuđenja spavala sam nepuna 4 sata. Kad smo došli na aerodrom, prvo smo trebali

predati kovčeg. Prije mene bio je jedan dečko (izgledao je kao da je mojih godina) i radnica me na šalteru pitala hoće li me smjestiti pokraj njega. U tom sam se trenutku zacrvenjela i samo nasmiješila te promucala da ne treba. Radnica se nasmijala i tu sam se ponadala da me shvatila ozbiljno. Došlo je vrijeme da se pozdravim s mamom i prijateljicom i prođem sigurnosnu kontrolu. Naravno, krenula sam u krivome smjeru, no radnice su mi na vrijeme pokazale pravi put. Došla sam do svojega izlaza tako što sam pratila druge ljude koji su išli sa mnom na let. Nadam se da nisu primijetili da ih slijedim. Kada sam ušla u avion, srce mi je kucalo od uzbuđenja, a kada je avion počeo voziti po pisti, pomislila sam da će mi srce stati od pritiska, no bilo je to samo moje pretjerivanje, kao i uvijek. Prizor iznad oblaka bio je prelijep, ali to sam sve zaboravila kad je došlo do prve turbulencije. Ja

sam inače ogromni pesimist i odmah sam pomislila da će doći do nesreće, ali onda sam se sjetila kako mi je tata rekao da su turbulencije normalne i da se stalno događaju. Ostatak leta provela sam slušajući muziku i diveći se pogledu. Nakon dolaska u Zagreb trebala sam se ukrcati na let za München i sve je prošlo dobro (nasreću, nisam se izgubila). Let za München prošao je dobro, slično kao i onaj za Zagreb, no kad smo slijetali, avion se počeo nagnjati i tu sam (opet) pomislila da će doći do nesreće. Srećom, sve je prošlo u redu. Izlazak iz aviona i prolazak kroz kontrolu putovnica prošao je odlično, ali situacija se pogoršala kada sam došla do dijela za preuzimanje prtljage. Naime, ja sam mislila da postoji samo jedna traka za preuzimanje prtljage. Naravno, bilo je drugačije. Svaki let ima svoju traku za preuzimanje kovčega, ali ja to nisam znala pa sam otišla do

trake s prtljagom iz Houstona i tamo čekala svoju prtljagu 30 minuta ne znajući da ona zapravo neće doći. Teta me nazvala i pitala me gdje sam, a kada sam

Konačno u razgledavanju Münchena

joj objasnila situaciju, nasmijala se i rekla da moram naći svoju traku. Kada sam napokon uzela prtljagu, pratila sam znakove prema izlazu i našla se s tetom. Ispričala sam joj događaje s puta i obje smo se nasmiјale.

Klara Tikvica, 7. b

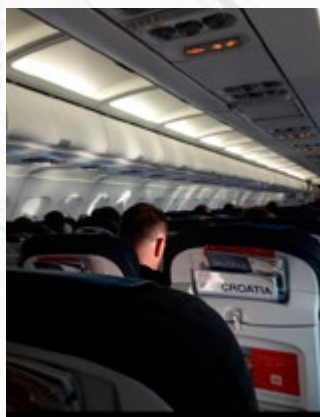
Leti, leti, leti... avion!

Ako vam se dogodi da na putovanje avionom morate ići sami, nema straha! Donosim vam detaljne upute o svemu što vas čeka prije, tijekom i nakon samog leta.

Dolazak na aerodrom i sigurnosna kontrola

Roditelji vas na aerodromu mogu otpratiti do sigurnosne kontrole, a dalje morate sami, no uvijek možete pitati radnike ili policajce u kojem smjeru ići ili pak pratite znakove koji će vas voditi do vašeg izlaza (broj izlaza piše na karti). Kada dodete do sigurnosne kontrole, sve stvari morate predati radniku kako bi prošle kroz skener (ručna prtljaga, jakna, torba, mobitel, cipele...). Prije prolaska kroz detektor metala radnik će vas pitati imate li

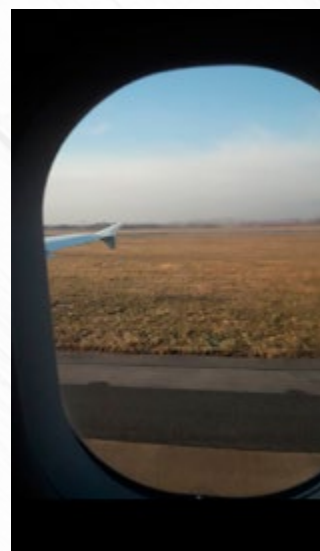
tekućine, laptop, tablet... Posebno pazite na tekućinu jer ne smijete imati ništa preko 100 ml. Detektor metala pišti

i zbog malih stvari kao što je nakit, pa ga je preporučljivo skinuti prije prolaska.

Ulazak u avion i smještanje

Iza sigurnosne kontrole trebate se uputiti prema svom izlazu, a kada dodete do njega, na šalteru trebate radnici dati kartu i osobnu iskaznicu ili putovnicu. Poslije toga morate hodnikom hodati do autobusa koji će vas odvesti do aviona, no na nekim aerodromima hodnik će vas odvesti izravno u avion. Pri ulasku u avion preporučujem da izvadite tzv. *boarding pass* kako biste provjerili broj i slovo

sjedala. Prije polijetanja stjuardesa će vam pokazati pravila te savjete za siguran i miran let te izlaze u slučaju nesreće, a u većim avionima upute će biti prikazane na malenom ekranu poviše sjedala.

Polijetanje i tijek leta

Tijekom polijetanja obavezno je imati zakopčan pojas. Polijetanje započinje u trenutku kada avion počne brzo voziti po pisti i nakon nekoliko minuta je u zraku. Tu ćete vjerojatno dobiti glavobolju (što je normalno u toj situaciji) ili će vam se uši začepiti uši zbog visokog tlaka. Zato je najbolje

imati žvakaću gumu. Dok kroz prozor gledate oblake, prizor će vam biti prelijep pa možete fotografirati. U ovoj fazi leta možete koristiti mobitel, ali na avionskom načinu rada, čitati knjigu ili časopis, slušati muziku... Ako ste gladni ili žedni, možete kupiti nešto ponudeno u katalogu koji se nalazi ispred vas, no stjuardese često prolaze s pićem ili nekim keksima. Ako dođe do turbulencija (laganih treskanja aviona), ne trebaš se prepasti jer je to normalna pojava i događa se stalno.

Slijetanje i izlazak iz aviona

Slijetanje je proces koji traje

nešto duže jer se avion postepeno spušta prema tlu. Jako je važno da budete vezani jer prilikom dodirivanja piste avion naglo koči. Kada izadete iz aviona, dočekać vas autobus koji će vas odvesti do aerodroma. Prva stvar koju trebate učiniti kada dodete do aerodroma jest proći kontrolu putovnica, a zatim i sigurnosnu kontrolu. Nakon toga pratite put do prtljage. Potrebno je pronaći traku koja odgovara broju vašega leta. Preuzevši prtljagu, pratite znakove koji vode do izlaza iz zračne luke gdje će vas dočekati osoba koja vas preuzima (tetka, stric, rođak, rođica...).

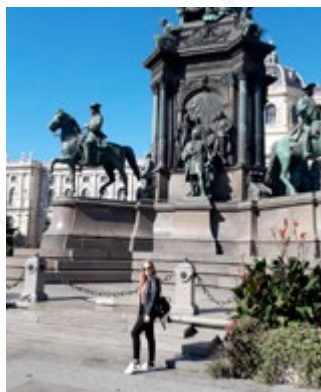

Pogled iz zraka oduzima dah

Beč - grad baroka i glazbe

Kako dobro iskoristiti jesenski produženi vikend nego posjetiti najveću luku na Dunavu? Iako se sve dogodilo sasvim spontano, mama i ja rado smo prihvatile avanturu. Pridružila nam se mamina prijateljica.

Jutro je započelo veoma uzbudljivo. Nakon pomalo stresnih sigurnosnih provjera u zračnoj luci, poletjele smo. Reljef koji sam vidjela kroz uski prozor aviona izgledao je nevjerojatno. Kada smo sletjele, zaputile smo se autobusom do glavnog željezničkog kolodvora budući da je to jedino mjesto gdje možete ostaviti stvari u Beču. Trebalo nam je dugo dok smo shvatile kako ostaviti prtljagu s obzirom na to da nije bilo nikoga na vidiku tko bi nam pomogao osim drugih zbunjениh lica. No to nas nije obeshrabilo.

ISTRAŽIVANJE GRADA

Najbolji način istraživanja cijeloga grada bio je hop on-hop off autobus. Zato smo odmah zauzele svoja mjesta, a imale

smo i audiovodič koji nam je govorio gdje se nalazimo i što vidimo. Vidjele smo neke od najljepših dijelova Beča poput Pratera, luke na Dunavu, prvog bečkog hotela, Muzejsku četvrt i jednu od najvećih ulica Mariahilferstrasse. Iznenađila me toplina grada, čisti parkovi, koji su bili predivni u ovo doba godine, ali ponajviše strpljivi ljudi i prohodne ceste bez gužvi. Zgrade su imale neku posebnu čar. Nisu nimalo sličile našima. Taksijem smo se vozile do ulice Taborstrasse u kojoj se nalazio naš apartman. To je jedna od glavnih ulica Beča, a predstavljala je i židovsku četvrt. Prvi put u ovom gradu naišle smo na zastoj u prometu, ali samo zato što smo se našle iza kočije. Vjerujete li da su u Beču konji i kočije dio prometa?

IZNENAĐENJE U STARBUCKSU

Sljedećeg jutra uputile smo se prema Schwedenplatzu, centru grada. Obišle smo bečku katedralu koja je bila puna turista. To me uopće nije začudilo s obzirom na to da je crkva izgledala veličanstveno. Izgrađena je u romaničkom i gotičkom stilu. Naišle smo na Starbucks koji je

Konačno točno napisano ime

kao i obično vrvio ljudima. Za promjenu su mi ime napisali točno. Izgleda da je ime Frančeska bilo često u Habsburškoj Monarhiji. Ha-ha! Nakon osvjetljenja razgledale smo grobnicu Habsburgovaca. Iako sam očekivala da će biti morbidno, bilo je tiho, mirno i dostojanstveno. Najviše mi se svidio lijes Marije Terezije zbog svoje raskoši i ukrasa. Oko njega su položeni mali i veliki lijesovi njezine djece.

DVORAC IZ SNOVA

Taksijem smo se vozile do dvorca bez kojeg put u Beč ne bi bio zamisliv, a to je Schönbrunn. Vozila nas je simpatična i luckasta Turkinja koja me podsjećala na taksistkinje iz serija. Dvorac je bio nestvaran. Raskošni vrtovi oko dvorca protezali su se

unedogled. Mogla sam zamisliti kako je princezama bilo lako pobjeći i sakriti se u bilo koji kutak vrtova. Unutrašnjost dvorca dočarala mi je život Habsburgovaca. Dojmila me se spavaća soba Marije Antoanete u kojoj se nalazilo poveće ogledalo. Legende kažu da je znala provesti sate i sate ispred njega raščesjavajući svoju dugu kosu. Zidovi su bili ukrašeni kineskim porculanom. Plesna dvorana bila je nalik onome što sam priželjkivala - prostrana i ugodna prostorija s ogromnim prozorima kroz koje su se vidjeli vrtovi. Na klupici ispred zasladile smo se Mozartovim kuglicama.

SLATKI ZAVRŠETAK PUTOVANJA

Zadnje jutro provele smo u turističkom duhu kupujući suvenire i slastice. U zračnoj luci provele smo više vremena od očekivanog zbog kašnjenja leta, ali to nam nije nimalo zametalo jer smo se tijekom čekanja zasladile salzburškom čokoladicom. Više od čokolade ipak me zadivio zvuk bečkog valcera koji se širio zračnom lukom i tako upotpunio ovo nezaboravno putovanje.

Frančeska Krečak, 7. b

Zimski praznici na američkim plažama

Zimski praznici ne moraju biti rezervirani za zimu, buru ili snijeg. Svoje ljetno i morsko iskustvo podijelila je s nama Nika Radiš koja se s praznika u školu iz Amerike vratila preplanula.

Ove zime bila sam u Americi. Avantura je počela slijetanjem u Miami nakon 20 sati leta. Sljedeće jutro ukrcali smo se na kruzer na kojem smo

mi smo ovaj put bili na nizozemskom dijelu otoka. Beskrajne plaže, toplo more i veliki broj trgovina. Uslijedio je Portoriko, grad San

dočekale prekrasne plaže te svakakve druge aktivnosti.

Zapadni Karibi

I eto nas na Jamajci, opasna i divlja na prvi pogled, ali odlaskom u unutrašnjost na slapove rijeke Ocho Rios zastaje dah. Put se nastavio kroz Meksički zaljev sa stajanjem na otok Kozumel. Tamo sam s mamom posjetila akvarij gdje žive dupini. Imala sam priliku plivati, plesati i ljubiti se s njima. Moj dupin zvao se Simor.

Nešto o kruzeru

Brod *Harmony of the Seas* drugi je najveći brod na svijetu. Može primiti oko 9000 ljudi. To je ploveći grad koji ima sve potrebne sadržaje

za zabaviti goste. Ima svoja kazališta, parkove, bazene, klizališta... mogla bih nabrajati, ali i vraćati se unedogled.

Nika Radiš, 5. a

Pogled koji oduzima dah

proveli tri tjedna. Brod je bio pun gostiju. Posjetili smo istočne i zapadne Karibe.

Istočni Karibi

Na istočnim Karibima otišli smo na otok Saint Martin koji je podijeljen na dva dijela, a

Huan - prekrasni gradić prepun šarenih kuća, trgovina, suvenirna i restorana. Nakon toga brod je posjetio otok Haiti na kojemu je privatni dio otoka u vlasništvu kompanije. Zove se Labadi. Tu su nas

Kuda skiću profesori

U 2018. godini našim je profesoricama Istanbul bio prava hit destinacija. Čak su tri profesorice posjetile tursku metropolu na dva kontinenta.

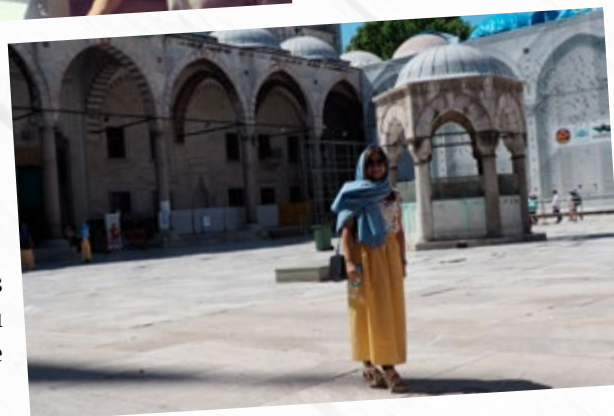
prof. Rina Miloglav-Vlahov

Pozdrav sa živopisnih istanbulskih ulica starog dijela grada.

prof. Ivana Obradović

Ispred Plave džamije s pokrivalom za glavu i u prikladnoj suknji koja se treba odjenuti za ulazak.

prof. Ivana Konsuo Batarilo

Uživanje u tradicionalnom turskom čaju uz pogled na Sultanahmet.

ZANIMANJA NAŠIH RODITELJA

Naši roditelji bave se raznolikim poslovima. Na svojem radnom mjestu nisu u ulozi roditelja, već se pokazuju u onome u čemu su dobri i što vole raditi. U ovom broju pročitajte čime se bave mama Pozniak i tata Jurić.

Zanat mojega tate

Moj tata Ivan pohađao je srednju školu na otoku Braču. Učili su u učionicama, isto kao i mi danas, ali su uz to imali velike radionice pune materijala, uglavnom bračkog kamena, i oruda. Izrađivali su svakakve ukrase, kipove, fontane, grbove... Učenici su čak surađivali na izgradnji ulaznih vrata u školu. Učenici su, a među njima i moj tata, oruđem obrađivali kamen i oblikovali ono što žele, a zatim su brusili ostatak i po želji glačali lik. Tada se sve radilo ručno, a ne pomoću strojeva za obradu. Moj je tata stekao klesarsko znanje i jako se rado time bavi, ali danas ipak samo u slobodno vrijeme.

Lana Jurić, 5. c

Umjetnine tate Jurića

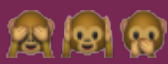

Mama Pozniak na radnome mjestu

Rad u Državnom arhivu

Moja mama zove se Nikolina Pozniak. Ona je ravnateljica Državnog arhiva u Dubrovniku. Biti ravnateljica odgovorno je radno mjesto gdje svojim odnosom prema radu i kolektivu pokazujete svoju stručnost, ali i timski rad. U ustanovi radi 35 ljudi. Mama kaže da je rad u Arhivu odgovoran, sistematičan i po pravilu struke. Oni skrbe i čuvaju stare dokumente, pregledaju papire i pergamente. Državni arhiv brine da se gradivo, koje je tu pohranjeno, brižno čuva. U Arhivu se nalaze vrijedni i važni dokumenti iz povijesti Dubrovačke Republike i drugi. Mama kaže da nekada bude teže raditi, nekada malo lakše, ali svaki posao treba obavljati sa zadovoljstvom. Nije zamišljala da će je životni put odvesti prema ovom poslu, koji radi već 15 godina. Na poslu svakodnevno uči nešto novo.

Nika Pozniak, 5. b

OSVRT NA KNJIGU

Kalorije

Živimo u vremenu u kojemu su ljudi više nego ikada opterećeni fizičkim izgledom. Iako je poželjno paziti na prehranu i na zdravlje, treba paziti i da se ne prijede granica. Upravo o prelasku granice govori knjiga Kalorije koju sam nedavno pročitala.

Knjiga *Kalorije* dubrovačke spisateljice Renate Zlatković bavi se poremećajima u prehrani. Pubertet je razdoblje života u kojem se najviše javljaju, a posebice kod djece s manjkom samopouzdanja. Upravo zato spisateljica u ovoj knjizi pokušava protumačiti anoreksiju u obliku napetog tinejdžerskog romana. Naglasak je na sedamnaestogodišnjoj djevojci Evi koja u slobodno vrijeme voli plesati balet. Eva se, kao i sve balerine, odriče svoga slobodnog vremena kako bi se pripremala za brojne nastupe. Za audiciju *Orašara* odlučila

se posebno pripremati s obzirom na to da bi to mogla biti jedna od većih prekretnica u njezinoj plesnoj karijeri. Eva misli da nije dovoljno fizički spremna i ubrzo počne previše vježbati i izgladnjivati se. Njezin vršnjak Rikard pokušava joj pomoći, no Eva ga ne sluša.

Knjiga je napisana tako da svi mogu razumjeti o čemu spisateljica progovara, uzbudljiva je i brzo se čita, a tekst je na pojedinim stranicama popraćen zanimljivim ilustracijama u obliku stripa. Iako s malo ozbiljnijom tematikom

knjiga mi se svidjela upravo zato što se o poremećajima u prehrani razgovara jako malo. Poručuje nam da trebamo poštivati različitosti jedni kod drugih te biti svjesni svojih problema. Važan je i odnos s obitelji koji trebamo negovati, a o problemima svakodnevno razgovarati.

Frančeska Krečak, 7. b

OSVRT NA SERIJU

Riverdale

Tražite li način kako malo predahnuti od škole, učenja i drugih obaveza, predlažemo da se opustite uz američku tinejdžersku seriju Riverdale.

Zasigurno ste u posljednjih nekoliko mjeseci barem čuli za popularnu seriju *Riverdale*. Naime, *Riverdale* je američka tinejdžerska serija koja prati događanja u istoimenom američkom gradiću. Radnju serije kroz epizode pripovijeda Jughead Jones (Cole Sprouse), koji je ujedno i pripovjedač i lik. Likovi su inače inspirirani stripom *Archie Comics*. Zasad su snimljene tri sezone serije, s tim da snimanje treće još uvijek traje. Redatelj i scenarist serije je Roberto Aguirre Sacasa, također i redatelj popularne Netflix serije *Chilling adventures of Sabrina*. Serija se prikazuje na američkom TV kanalu CW i na Netflixu. Prva je

epizoda prikazana 26. siječnja 2017. i otad popularnost serije vrtoglavo raste zahva-

misterioznih ubojstava koje se događaju u malenom gradu. Likovi su učenici srednje

u vrtlog tajanstvenih zločina. Karakterno su detaljno razrađeni i mladi se gledatelji lako mogu poistovjetiti s nekima od njih. Likove tinejdžera, osim spomenutog C. Sprousea, igraju i Lili Reinhart, Camila Mendes, Madelaine Petsch, Casey Cott i mnogi drugi mladi glumci. Zbog izuzetno zanimljivog sadržaja, izmjene kriminalističkih i romantičnih dijelova, istovremeno neobično i uobičajeno prikazane srednjoškolske svakodnevice, serija postiže globalnu popularnost. Stoga, ako ste u potrazi za serijom koju biste gledali, *Riverdale* bi mogao biti pravi izbor za vas.

Klara Tikvica, 7. b

ljujući zanimljivom sadržaju, scenariju i likovima.

Sadržaj serije je raznolik, od ljubavnih prepirki do

škole koji pored svakodnevnih školskih obaveza, ljubavnih problema, složenih prijateljskih odnosa upadaju

Riješi kviz i saznaj koji si lik iz popularne serije Riverdale.

Riverdale kviz

1. Koje ti je boje kosa?

- a) crne
- b) plave
- c) crvene ili smeđe

2. U obitelji si:

- a) jedinac/ica
- b) imaš sestru ili brata
- c) imaš blizanca

3. Čime bi se od ponuđenog volio/voljela baviti?

- a) džudaš/ica
- b) novinar/ka
- c) navijač/ica

4. Koja vas osobina najbolje opisuje?

- a) rođeni/a avanturist/kinja
- b) uzoran/na u svemu
- c) pravi/a buntovnik/ica

5. Koji vam je najdraži od navedenih okusa?

- a) čokolada
- b) vanilija
- c) jagoda

AKO IMATE NAJVIŠE ODGOVORA A:

Ako ste avanturističkog duha, ljubitelj ste čokolade i uživajte u životu kao jedina, onda ste pravi Kevin Keller.

AKO IMATE NAJVIŠE ODGOVORA B:

Volite li istraživati i pisati članke, uzorni ste u svemu što radite i volite vaniliju te su vam svade s bratom/sestrom dnevna rutina, onda ste vi prava Betty Cooper.

AKO IMATE NAJVIŠE ODGOVORA C:

Rođeni ste vođa, volite se zasladiti shakeom od jagode i jako ste vezani za svoga blizanca. Vi ste Cheryl Blossom

Klara Tikvica, 7. b

Školska slušaonica

Glazba je sastavni dio naših života. Slušalice u uši jer donosimo popis pjesama koje, ako već niste, morate poslušati, odnosno spotova koje morate pogledati.

Drake - In my feelings

1,3 mil. likes

103 tis. dislikes

153 mil. pregleda

Za pjesmu je osmišljen izazov - ljudi izlaze iz auta i plešu uz pjesmu.

Mnogo tih pokušaja završi ozljedom.

Ariana Grande - Thank u, next

258 mil. pregleda

8,2 mil. likes

369 tis. dislikes

U spotu za pjesmu pojavljuje se Kris Jenner, majka slavnih sestara Kardashian.

Maroon 5 - Girls like you ft. Cardi B

1,6 mlr. pregleda

11 mil. likes

450 tis. dislikes

Za ovu odličnu pjesmu snimljen je i sjajan spot u kojem možete vidjeti neke poznate osobe poput slavni pjevačica J. Lo i Rite Ore, a možete vidjeti i suprugu te kćerkicu pjevača benda Adama Levinea.

Olly Murs - Excuses

8,1 mil. pregleda

63 tis. likes

2,1 tis. dislikes

Predivna balada britanskoga pjevača koji je ostvario uspješnu karijeru iako nije pobijedio na britanskom X factoru, nego je ostao drugi.

Nika Lujak, 5. c

Petaši o informatici

Ove školske godine Informatika je za učenike petih razreda postala obavezan školski predmet. Pročitajte što neki petaši misle o tome.

1. Je li vam drago što je Informatika postala redovan predmet?

Bruno Carević: Da!
Petra Rudinović: Ne!
Patrik Večerin: Da.
Kristijan Knezović: Da.
Ema Lojpur: Da.
Lucija Banovac: Ne.
Rea Glavić: Jest.
Nika Pozniak: Da.
Gabriela Šutalo: Da.
Luka Čikato: Jest.
Ivo Kolendić: Da.
Ivana Zucalo: Da.

Bruno Carević, 5. d

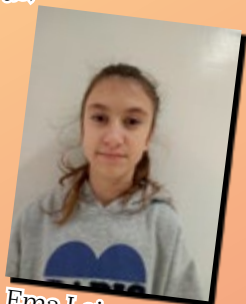
Kristijan Knezović, 5. a

3. Mislite li da dobro poznajete rad računala i bez znanja iz Informatike?

Bruno Carević: Da!
Petra Rudinović: Da.
Patrik Večerin: Da.
Kristijan Knezović: Onako.
Ema Lojpur: Da.
Lucija Banovac: Da.
Rea Glavić: Da.
Nika Pozniak: Da.
Gabriela Šutalo: Da.
Luka Čikato: Pa ne baš.
Ivo Kolendić: Možda.
Ivana Zucalo: Pa onako.

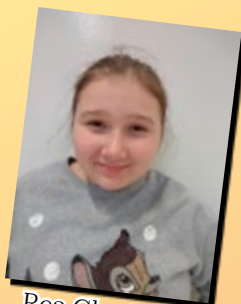
Lucija Banovac, 5. a

Ema Lojpur, 5. a

2. Smatrate li da je učenicima potrebna Informatika kao školski predmet?

Bruno Carević: Da!
Petra Rudinović: Da.
Patrik Večerin: Da.
Kristijan Knezović: Da.
Ema Lojpur: Da.
Lucija Banovac: Ne.
Rea Glavić: Da.
Nika Pozniak: Da.
Gabriela Šutalo: Da.
Luka Čikato: Da.
Ivo Kolendić: Da.
Ivana Zucalo: Da.

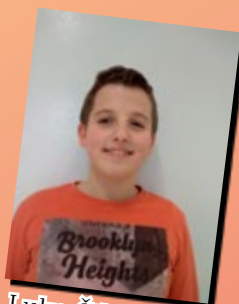
Rea Glavić, 5. b

Nika Pozniak, 5. b

5. Je li Informatika zahtjevan školski predmet?

Bruno Carević: Da.
Petra Rudinović: Da.
Patrik Večerin: Da.
Kristijan Knezović: Jest.
Ema Lojpur: Da, jako.
Lucija Banovac: Da.
Rea Glavić: Da.
Nika Pozniak: Pa nije.
Gabriela Šutalo: Nije.
Luka Čikato: Onako.
Ivo Kolendić: Da.
Ivana Zucalo: Da.

Luka Čikato, 5. c

Gabriela Šutalo, 5. b

4. Što vam je najzabavnije na nastavi Informatike?

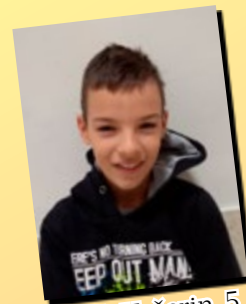
Bruno Carević: Raditi programe.
Petra Rudinović: Igranje igrica.
Patrik Večerin: Igranje igrica.
Kristijan Knezović: Kad učimo nešto novo i kad igramo igrice.
Ema Lojpur: Kada igramo igrice i učimo nove programe.
Lucija Banovac: Ništa.
Rea Glavić: Pisati zadatke.
Nika Pozniak: Programiranje.
Gabriela Šutalo: Pisanje po računalu.
Luka Čikato: Igrati igrice.
Ivo Kolendić: Igrati igrice.
Ivana Zucalo: Crtanje na Phytону i igranje igrica.

Ivo Kolendić, 5. c

Petra Rudinović, 5. d

Patrik Večerin, 5. d

GIMNASTIKA

Gimnastika postoji od davnih vremena. Učenici u staroj Grčkoj imali su je u školi kao dio tjelesnog odgoja. To je sport koji zahtijeva veliku fizičku snagu i smatra se opasnim zbog raznih akrobacija koje se izvode. U tom

sportu postoje različite discipline, a trenirati ga mogu i dječaci i djevojčice. Upravo se u našoj školskoj dvorani održavaju gimnastički treninzi, stoga smo o gimnastici saznali zanimljive detalje iz prve ruke.

Trenerica Slavica Stojan u razgovoru nam je otkrila da gimnastika nije naročito popularan sport u Dubrovniku. Za profesionalno bavljenje gimnastikom smatra da su potrebna velika odricanja, puno uloženog vremena u treninge, kao i puno strpljenja. Trenerica nam je potvrdila da je gimnastika opasan sport, čak može biti

smrtonosan. Zanimalo nas je zašto gimnastiku više treniraju djevojčice nego dječaci, a trenerica Slavica misli da

je tako jer su djevojčice većinom više rastezljive.

Ani Radić, 5. d

GIMNASTIČKI IZAZOVI

Jedna sadašnja i jedna onedavno bivša gimnastičarka iznose svoja iskustva vezana za ovaj težak sport.

Matea u pruženom saltu

Učenica 7. razreda Matea Franquelli gimnastikom se bavi već deset godina, a petnašica Mia Gečević provela je pet godina baveći se ovim sportom i nedavno je bila primorana odustati.

1. Pazite li na prehranu?

Matea: Ne baš.

Mia: Ponekad.

2. Što vam je najteže na treningu?

Matea: Učiti nove elemente. Nekad mi je teško

uklopiti trening s treningom streljaštva.

Mia: Učiti nove elemente. Ponekad i vrijeeme, jer idem i na balet i na ples.

3. Bojite li se ozljeda i jeste li se ikada ozlijedile?

Matea: Da, bilo je mnogo ozljeda. Jedna od najtežih bila je istegnuće ligamenta na koljenu i nisam cijelo ljeto mogla trenirati. I kada smo radili snagu, pala sam

na trticu i zato nekad imam problema s nekim elementima. Bilo je i puno uganuća zglobova. Razmišljam o ozljedama i velika je mogućnost da se dogode jer je gimnastika težak sport koji zahtijeva koncentraciju i smirenost, dakle manjak straha.

Mia: Dva puta. Dobila sam skakačko koljeno (doživotna čvoruga koja se može ukloniti jedino operacijom). Zatim sam imala i upalu Ahilove tetive. Razmišljala sam o mogućim ozljedama.

4. Koja vam je najdraža gimnastička sprava?

Matea: Dvovisinske ruče.

Volim i preskok.

Mia: Preskok.

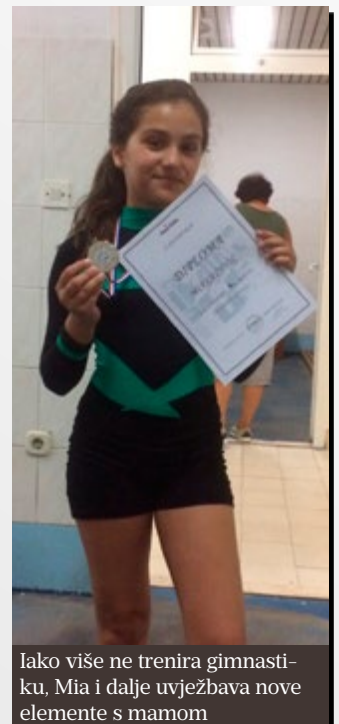
5. Koji je vaš najdraži gimnastički pokret?

Matea: Zvijezda bez ruku.

Mia: Zvijezda bez ruku (još

ju učim). Iako više ne treniram gimnastiku, mama mi je bila gimnastičarka pa s njom učim taj element.

Leona Daničić, 5. d

Iako više ne trenira gimnastiku, Mia i dalje uvježbava nove elemente s mamom

Pogled unatrag

Profesorica engleskog jezika Mirna Pavlović u školskim se danima bavila baletom. U razgovoru nam je otkrila neke zanimljive detalje, ali i kako danas gleda na bavljenje baletom.

Profesorica Mirna u ulozi Pierrota

Počela sam plesati balet sa šest godina. Plesala sam cijelu osnovnu i srednju školu, dakle do 18-e godine. Bilo mi je jako teško jer su treninzi svaki dan trajali dva sata, čak i subotom, a budući da sam paralelno pohađala državnu

školu, ostajalo mi je malo slobodnog vremena. Balet sam počela plesati slučajno. Trebala mi je neka aktivnost jer sam imala jako iskrivljenu kralježnicu, a balet je nakon rata bio jedini izbor. Sjećam se da sam nastupala

u predstavi *Pinocchio*, s kojom smo i gostovali u nekim gradovima, a ja sam igrala ulogu nesretno zaljubljenog Pierrota. Jednom sam na treningu bila zamišljena, krivo sam doskočila na nogu i iščašila koljeno. Tako

sam na teži način naučila da moram biti usredotočena na sadašnji trenutak. Djeci danas ipak ne bih preporučila balet jer traži jako puno odricanja i žrtvovanja slobodnog vremena i društvenog života.

Lucija Gluhak, 7. b

Život jedne balerine

Ja sam Gabriela Šutalo. Imam jedanaest godina. Sa sedam godina krenula sam u Umjetničku školu Luke Sorkočevića u kojoj se nalazi baletni odjel. Do četvrtog razreda osnovne škole obaveze sam uspješno i lako obavljala, što je bilo vidljivo i po mojim ocjenama. Peti razred za mene je veliki prijelaz. Dobila sam puno novih predmeta koje treba redovito učiti kako bih imala dobar uspjeh u školi. Istodobno jako volim ići i na balet. Ne želim odustati od njega, no da bih mogla stizati obaveze u školi i biti redovna u baletu, trebam se jako puno žrtvovati i biti jako organizirana. Tijekom tjedna nemam ni malo slobodnog vremena. Ovako izgleda moj tjedan: Moj raspored je jako zahtjevan jer se nakon baleta moram koncentrirati na školu. Moram napisati domaće radove i krenuti s učenjem.

Jako malo vremena mi ostaje za učenje preko tjedna pa sve nove lekcije nastojim naučiti preko vikenda za nadolazeći tjedan. Život jedne balerine pun je žrtve, odricanja i umora. No, kada se nešto zaista voli i želi, zapravo ništa nije teško!

Gabriela Šutalo, 5. b

jutarnja smjena škole	
8:00	početak škole
13:15	završetak škole
14:30	početak baletne nastave
16:00	završetak baletne nastave
17:10	dolazak kući
popodnevna smjena škole	
7:00	buđenje
7:35	odlazak autobusom na balet
10:00	završetak baletne nastave
11:00	dolazak kući
14:00	početak škole

Balet nije ženski sport već umjetnost

Kako je biti jedini mladi baletan u regiji, je li teško stalno biti okružen djevojkama te što ga u teškim trenucima spašava od odustajanja, otkrio nam je Orlando Bratičević.

1. Zašto si se upisao na balet?

Upisao sam se na balet jer sam htio isprobati nešto novo i vidjeti hoće li mi se svidjeti. Budući da volim plesati, svidjelo mi se i odlučio sam nastaviti.

2. Što najviše voliš kod baleta?

Volim sve, dolaziti na sate baleta i družiti se s prijateljima,

ali ipak su mi najdraže tehnike skokova.

3. Kako su ti reagirali prijatelji kada su čuli da ideš na balet?

Na početku im je bilo čudno (drugačije) i rugali su mi se jer su svi mislili da je to ženski sport, ali su vidjeli da ja neću odustati od baleta pa su prestali. Kasnije su vidjeli da to i nije baš lako i

zadivile su ih moje tehnike skokova.

4. Kako ti je bilo nastupati pred školom?

Naravno da sam na početku imao malu tremu! Međutim, kada sam stao na pozornicu, zaboravio sam na to tko me gleda.

5. Poznaješ li još baletana?

Poznajem nekoliko baletana koji plešu u HNK Split, ali su oni dosta stariji (25 godina). U Hrvatskoj postoje samo 3 baletne škole – u Dubrovniku, Zadru i Zagrebu. Bio je jedan moj vršnjak negdje oko Zadra, ali on se prekinuo baviti baletom. Zasad sam jedini baletan u našoj regiji.

6. Je li ti balet težak?

Balet je u početku težak dok se ne stekne kondicija. Uvijek je izazovno, zato što se u baletu rade neprirodne pozicije koje su zahtjevne i treba dosta iskustva i vježbe da bi

se moglo plesati.

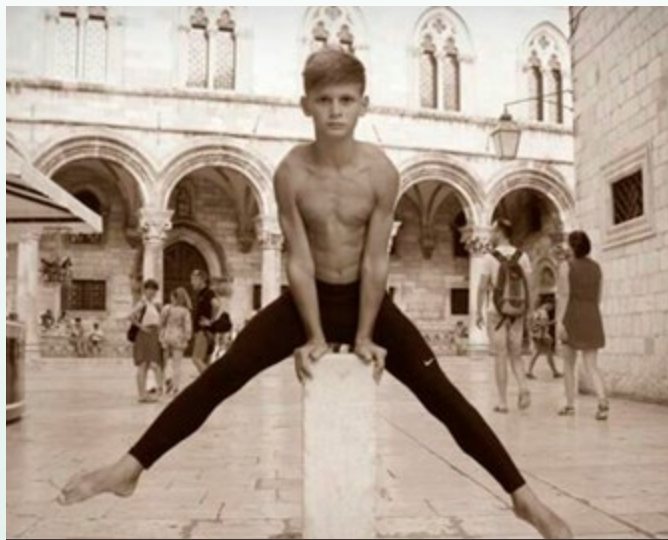
7. Je li ti teško biti okružen samo djevojčicama?

Ne djevojčicama, djevojkama. Djevojke koje su u pubertetu zahtijevaju da se mogu nasamo presvući i obući svoje trikoe pa ja tada moram napustiti prostoriju. S druge strane, uvijek sam u dobrom i lijepom društvu. ☺

8. Jesi li ikada htio odustati od baleta?

Par puta sam htio odustati od baleta, zato što je vrlo naporno svaki dan dolaziti iz Mokošice u grad i vježbati po 1,5 h. U teškim trenucima moji roditelji i kolegice s baleta (a posebno Nika Vidojević i Petra Dedić) bili su mi velika podrška. Predložio bih i ostalima ako vole plesati, da se ne srame jer balet nije ženski sport već umjetnost.

Mia Gečević, 5.a

Orlando je jedini mladi baletan u regiji

Podravska harmonikašica

2015. godine počela sam svirati harmoniku. Taj sam instrument odabrala jer sam ga baš htjela naučiti svirati, a i harmonika je dosta zastupljen instrument u mom podravskom kraju. Tri godine kasnije prestala sam pohađati glazbenu školu, no i dalje sviram u slobodno vrijeme. Naučiti svirati harmoniku nije mi bilo teško jer dolazim iz muzikalne obitelji u kojoj se pjeva i svira od

malih nogu, a i imala sam jako dobru profesoricu koja uvijek sve detaljno objasni. Satove sviranja imala sam samo dva puta tjedno i nije mi bilo previše naporno. 2017. godine upala sam u komorno muziciranje i svirala na raznim koncertima. Uvijek mi je zadovoljstvo zasvirati kad imam vremena, a najdraži su mi menueti koji zvuče romantično. Jako sam zahvalna svojim profesorima

Lucija danas harmoniku svira samo u slobodno vrijeme

na znanju koje neću zaboraviti. Sviranje harmonike preporučila bih samo onima koji stvarno imaju volju i

želju za to jer inače postane naporno.

Lucija Gluhak, 7. b

Maska za mobitel

Mobiteli su postali pravi modni dodatci. Kupovina maske za mobitel ponekad je prava muka jer je izbor ogroman. Ipak, ako želite personaliziranu masku, napravljenu baš po vašim željama, predlažemo da je izradite sami, a evo i kako.

Sastojci:

- silikon
- gustin
- akrilna boja

Način izvedbe:

Mobitel je potrebno prethodno zaštititi kartonom i prozirnom folijom. U plastičnu času staviti silikon i dodati akrilnu boju po želji. Dobivenu smjesu dobro umijesiti s gustinom, a zatim je razvaljati i njome obložiti mobitel. Nakon sušenja skalpelom lagano odrezati višak smjese i izrezati rupe za kameru i punjač. Ukrasiti po želji.

Američke palačinke

Želite desert koji možete napraviti sami? Imamo pravu slasticu za vas! Pročitajte što vam je potrebno za popularne američke palačinke i kako ih napraviti. Dobar tek!

Postupak:

1. U posudi pomiješajte brašno, prašak za pecivo, sol i šećer.
2. U sredini napravite rupu, pa dodajte mlijeko, jaje i otopljeni maslac.
3. Miješajte dok ne dobijete gustu smjesu.
4. Ako je potrebno, dodajte još mlijeka ili brašna.
5. Kockicom maslaca premažite zagrijanu tavu, pa na nju izlijte manje dijelove smjese.
6. Pecite minutu do dvije, dok palačinke ne poprime zlatnu boju sa svake strane.

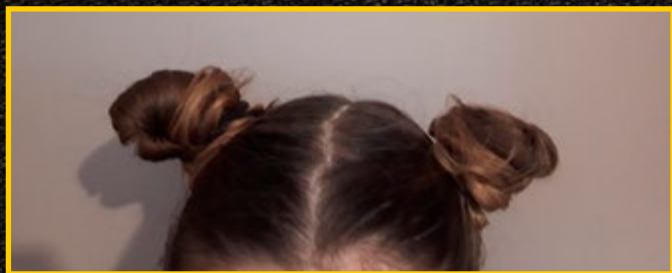

Sastojci:

- 200 g brašna
- 1 paketić praška za pecivo
- 1 žličica soli
- 1 žlica šećera
- 150 ml mlijeka
- 1 jaje
- 3 žlice otopljenog maslaca

TOP 4 ŽENSKE FRIZURE ZA ŠKOLU

1. Pundice (dvije gumice za kosu, lak za kosu)

Ove se pundice mogu napraviti pomoću pletenica, ali i bez njih. Same odaberite! Za napraviti ovu frizuru u prosjeku je potrebno 10 minuta. Prednost ovakve frizure je što se može nositi svaki dan, ali i u svečanijim prilikama.

2. Dvije pletenice (dvije gumice za kosu i lak za kosu)

Pletenice ne izlaze iz mode. Lagane su za isplesti, a traju cijeli dan, ponekad i više dana. Kada ih raspustite, kosa vam bude valovita i tako dobijete novu frizuru. Pletenice su praktične i savršene za školu.

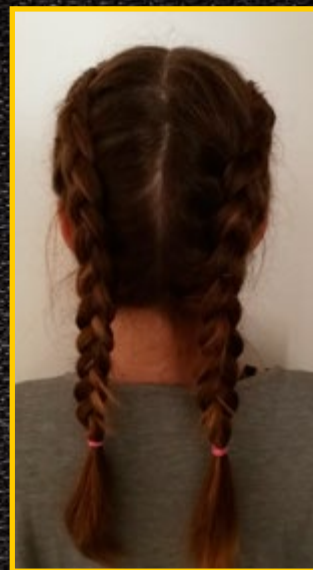
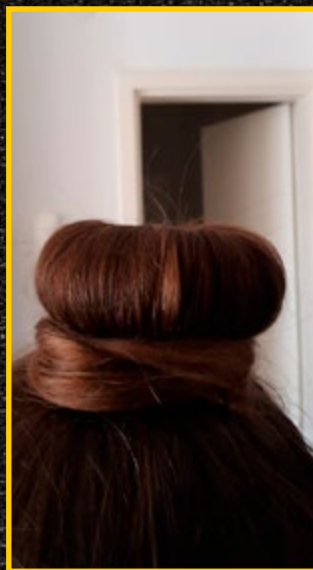
3. Visoki rep (gumica za kosu, ukosnice i lak za kosu)

Visoki rep jedna je od najčešćih frizura koja se može vidjeti na školskim hodnicima. Ova frizura zahtijeva jako malo vremena, a uvijek lijepo izgleda i svima pristaje. Moramo biti iskrene pa reći da je rep spas kada ne stignemo oprati kosu.

4. Klasična punda (dvije gumice za kosu, ukosnice, lak za kosu, spužva)

Klasična punda pojam je elegancije. Kada se poželite urediti za školu, možete odabrati ovu frizuru jer je lagana za napraviti i na svakome lijepo izgleda. S ovom ćete frizurom sigurno biti zamijećene!

Nika Lujak, 5. c

MUŠKE FRIZURE

U našoj školi dječaci za razliku od djevojčica ne prate modne trendove frizura. 90 % dječaka ima prosječnu frizuru, što znači da redovito skraćuju kosu. Ostalih 10 % mijenja frizure po trendovima. Trenutno je najpopularnija muška frizura s izbrijanom crticom sa strane koja dijeli kosu na dva dijela – dio s kraćom kosom sa strana i dio s dužom kosom na vrhu.

Darko Raguž, 5. b

Tradicijski nakit je in

U posljednje vrijeme primjećujemo veliku popularnost tradicijskog nakita, uglavnom naušnica, i to među svim uzrastima. Konavoske, župske ili primorske naušnice... nose ih i učenice i profesorice.

Dubrovačke peružine – zlatne naušnice rađene prema motivu peružina, sastavnog dijela dubrovačkog kolarina. Izrađuju se ručno, a dostupne

su u zlatu, srebru ili pozlaćenom srebru.

Konavoske naušnice, verižice – mogli bismo reći najpopularnije tradicijske naušnice.

Izrađene najčešće u zlatu, i to u obliku prstena s različitim ukrasima, uglavnom bijelim biserom.

Primorske naušnice

– jednostavne naušnice kružnoga oblika s kuglicom od punoga zlata ili srebra u sredini.

Noemi Mesulić, 5. c

Tradicijski dubrovački nakit

Dubrovački zlatari djeluju već od 13. stoljeća. U 14. i 15. stoljeću veliki broj svojih proizvoda izvoze. Zlatara je u Dubrovniku bilo puno i svi su imali posla. Nakit su izrađivali u različitim stilovima. Izrada tradicionalnog dubrovačkog nakita mukotrpan je posao, a tehniku nije nimalo lako naučiti. Zanat se, stoga, prenosio s koljena na koljeno i to sve do današnjih dana kada možemo kupiti tradicionalni dubrovački nakit. Ako ste ljubiteljice tradicionalnog nakita i ako ih već niste naslijedile, preporučujemo da kupite svjetski poznate konavoske naušnice koje se još nazivaju verižice. Tijekom svojega boravka u Dubrovniku kupila ih je jordanska kraljica i nosila ih za vrijeme intervjua u emisiji Oprah Winfrey. Osim konavoskih naušnica, jako su popularne i župske te primorske naušnice, kao i dubrovačke peružine.

Dora Vuinac, 5. c

Profesorske modne kombinacije

Volim slojevito odijevanje koje prilagođavam prilikama. Za posao tako biram ozbiljnije odjevne komade (sakoe, široke hlače i suknje), ali nikad u formalnoj kombinaciji jer ne volim klasičnu. Zato volim detalje – šalove i nakit, naročito prstenje. Najdraža boja mi je crna.

Elegantna kombinacija u boho stilu za školski dan

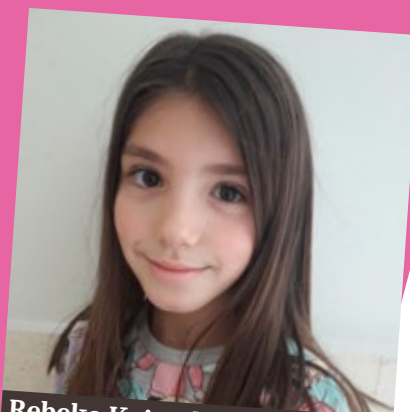
Leona Daničić, 5. d

Što rade učiteljice u slobodno vrijeme?

Iako je u to teško povjerovati, učiteljice nisu cijelo vrijeme u školi. Trećaši su pokušali odgonetnuti što bi to njihove učiteljice mogle raditi u slobodno vrijeme.

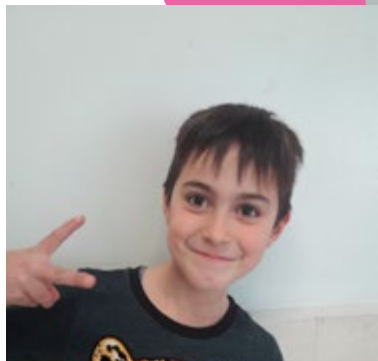
Vanja Žile, 3. d
Druži se sa svojim prijateljicama.

Rebeka Kujundžić, 3. b
Ja mislim da moja učiteljica pregledava testove, ide na informacije i da ima uvijek puno posla.

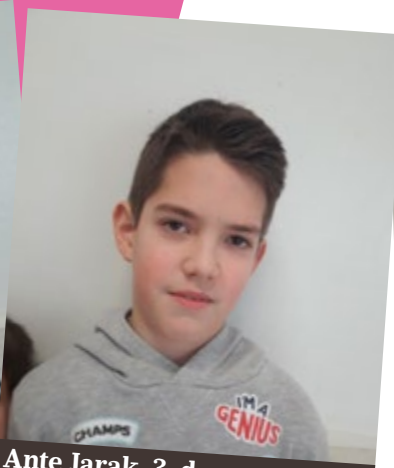
Mia Šarić, 3. d
Mislim da pregledava bilježnice, održava informacije i stavlja ocjene u e-Dnevnik.

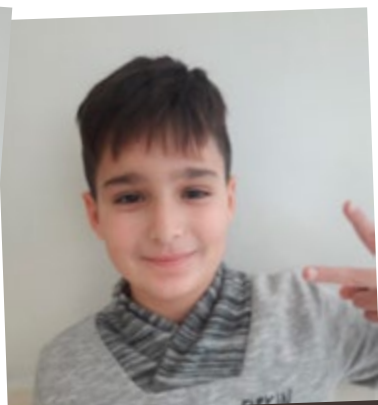
Niko Batarilo, 3. d
Druži se sa svojim prijateljicama i razgovaraju kakvi smo bili na satu.

Maris Zvone, 3. a
Pije kavu.

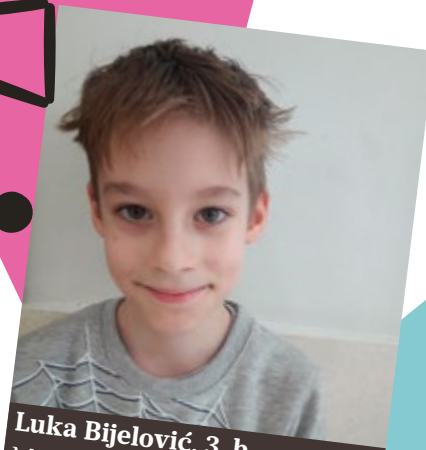
Ante Jarak, 3. d
Mislim da se druži sa svojim prijateljicama.

Lovro Obradović, 3. d
Mislim da ima puno posla pomažući svojoj djeci oko škole.

Lorna Zvone, 3. a
Radi ručak.

Luka Bijelović, 3. b
Mislim da nam daje ocjene i pregledava ispite.

Gita Vlašić, 3. d
Mislim da se druži sa svojom kćeri

Klara Tikvica, 7. b

Što najviše volite raditi u slobodno vrijeme?

Pjevati, slikati

Baviti se sportom

Istraživati ili boraviti u prirodi

Fotografiranje

Plesanje

Trčanje

Kampiranje

Tebi najviše odgovara Glazbeni/ Likovni

Tebi najviše odgovara Tjelesni

Tebi najviše odgovara Biologija/ Priroda

Profesorica: Dobit ćeš kuvertu za doma.

Duje Lakić: Ima li para u toj koverti?

Duje Lakić: Došao sam iz Geta.

Profesorica: Što je Geta?

Profesorica: Kakav može biti objekt?

Učenik: Ispravni i neispravni!

Profesorica: Kako se zove promjena imenica po padežima?

Učenik: Depilacija!

Otkodiraj poruku.

A 4I, A 6I, B 42, B 62, C 43, C 63, D 44, D 64, E 45, e 65, F 46, F 66, G 47, g 67, H 48, h 68, I 49, i 69, J 4A, j6A, K 4B, k 6B, L 4C, l 6C, M 4D, m 6D, N 4E, n 6E, O 4F, o 6F, P 50, p 70, V 52, v 72, S 53, s 73, T 54, t 74, U 55, u 75, V 56, v 76, W 57, w 77, X 58, x 78, Y 59, y 79, Z 5A, Z 7A, Š 8A, š 9A, Ž 8E, ž 9E, Č 66, č 66, Ć 68, ć 68, Đ 60, đ 60, R 52, r 72

20 = razmak

21 = !

5A6162617669746520736520E86974616A75E66920726167757A696E6F21

+ N

O +

+

+ T

S +

+ L

- P +

- AUTO

V	M	Y	R	M	J	E	S	E	C	K	J	X
T	P	O	K	L	O	N	H	I	G	U	R	D
Z	A	G	R	L	J	A	J	Q	S	P	B	I
C	M	V	A	O	O	Z	X	Q	R	O	B	O
G	T	A	S	B	V	W	Z	A	M	C	C	J
M	E	B	R	S	Z	A	J	B	C	W	R	Z
R	K	U	D	E	B	A	O	I	A	H	V	S
E	U	J	H	A	R	N	L	U	B	B	E	E
C	B	L	V	B	I	F	C	G	U	T	N	L
R	S	A	U	J	V	R	O	B	J	O	O	P
S	A	J	E	R	J	Y	M	B	L	S	H	E
V	N	R	C	A	K	U	J	W	O	R	U	K
Q	A	B	H	P	S	R	K	S	P	K	D	J

bombonijera
buket
crveno
drugi
glazba
ljubav
mjesec

ples
poklon
poljubac
srce
zabava
zagrljaj

